

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

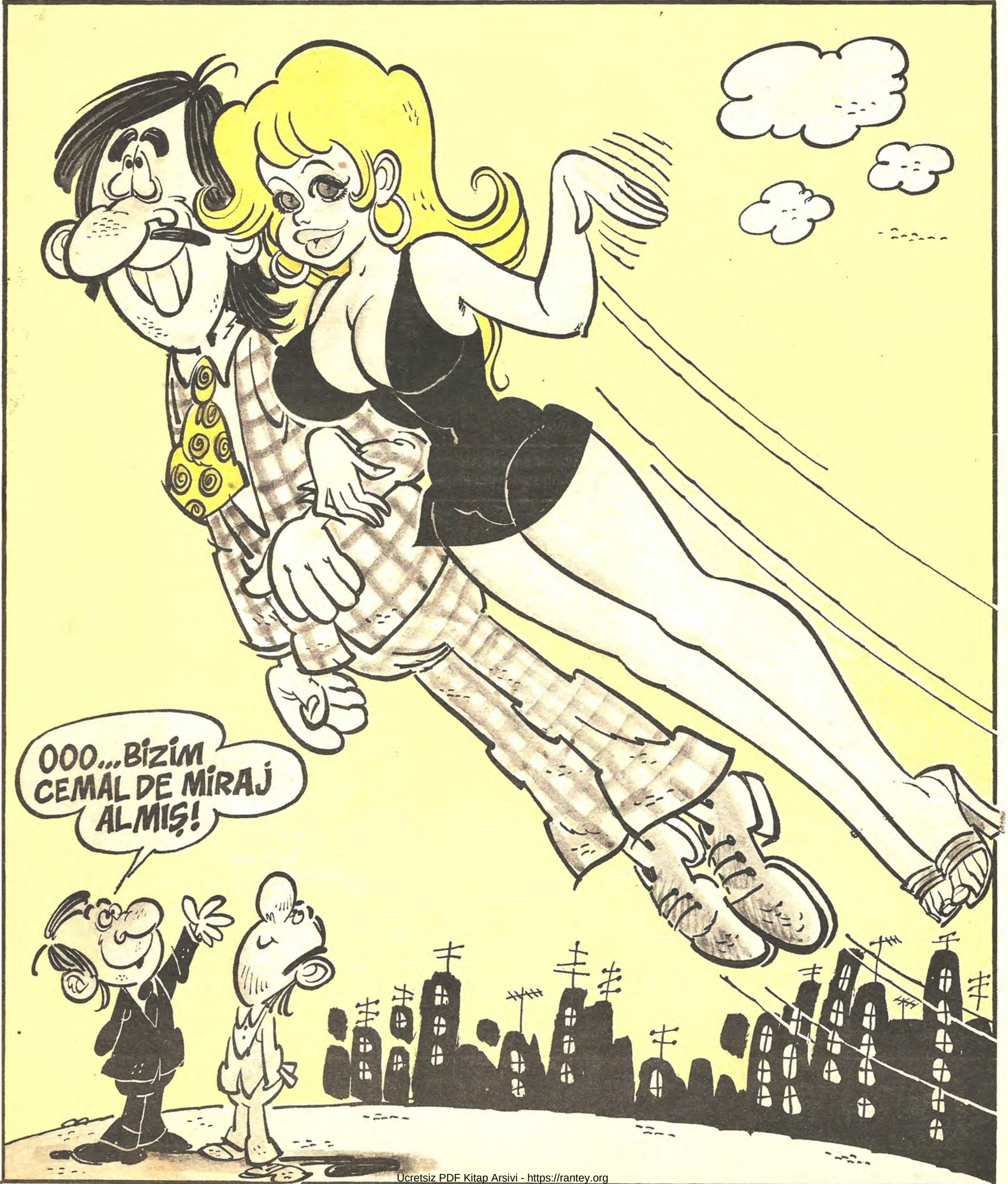
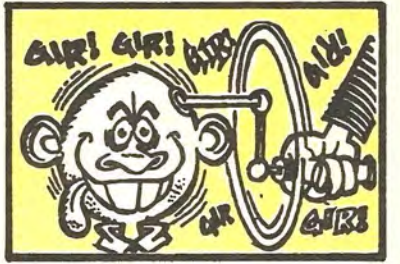
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
aşk yarasını
Karı-koca kavgasını
şışak keser
Her derde devadır ...
GIRGİR da GIRGİR

150
KURUŞ
PAZAR
GÜNLERİ
ÇIKAR
SAYI:141

GIRGİR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

KADRIYE EREN (Ortaköy)

Çizgileriniz çok usta, ama içinde karikatür tadı az. Tiplerini resim çizgisiyle çizdiğiniz için hareket ve ifadeler biraz donuk oluyor. Daha karikatürleştirilmiş çizgilerinizi hızla beklerim.

ALPER ÖZBOZDOĞANLI (Adana)

En gülünçlü esprileri tesbih tanesi gibi sıralayıveren cin gibi bir zekâya sahipsiniz Alper kardeş. Ama çizmeye gelince tesbihin ipi kopuyor. Acele ve savruk çiziyorsunuz. İlk gönderdiğiniz çizgilere göre daha iyi. Ama daha çok çalışmanız gerekecek. "- Eee, ne içersiniz çocuklar?", "- Bence iki kişilik uzay gemisi "resimathli karikatürlerinizi uğraşa didine tekrar tekrar çizin. Çizginin çok iyi olduğuna inanınca yine bana gönderin. Bu hafta bir karikatürünüzü düzeltip yayınlıyorum.

AHMET ERTÜRK (İzmir)

Gönderdiğiniz minicik çizilmiş bir tek karikatür hakkınızda fikir sahibi olmama yetmedi. Bana çizginiz iyigibi geldi. Daha çok gönderin.

SÜLEYMAN KARAHAN (Konya)

Arsanlı, boksörlü, soygunculu karikatürlerinizin, çok benzerleri daha önce çıktı. Çizgilerinizi tarama ve noktalama gibi süslerle karışık hale getirmeyin. İnsanları biraz daha büyükçe çizin. İyi bir karikatürcü olacağınıza inanıyorum.

ÖMER GAZEL (Konya)

Tiplerinizi yamru çizmeyin. Surat çizerken, ifade vermeye dikkat edin. Adamlarınızın çoğu, dışarıya doğru şaşkınlık bakıyor. Dolayısıyla asıl bakması gereken yere bir türlü bakamıyor. Koşma, yürüme gibi hareketleri çok çizin. Eksiklerinizi kısa zamanda gidereceğinizde, ve Gırgır'da güzel karikatürlerinizin çıkacağına inanıyorum Ömer kardeş...

MUSTAFA İŞLEYİCİ (Konya)

Esprileriniz gayetle iyi. Ama çizginizi daha çok geliştirmeniz gerekiyor. Karışık ve çabuk çizmeyin. Daha büyükçe kağıtlara çalışın. Kurşun kalemle deseni sile boza iyice çizmeden mürekkeplemeyin. "Türkkuşu" karikatürünüzü iyi çizilmiş halde yine beklerim...

Biz yıllardır politikacılarla, sporcularla, artistlerle, televizyoncularla, kalın işadamlarıyla, pakizelerle gırgır geçip dururuz... Ama bu arada bir kendimizi de gırgır alırız. İşte, Gırgır'ın hızlı yazarlarından İsmet Çelik, oturmuş benim "Çiçeği burnunda karikatürcüler" için yazdığım öğütleri gırgıralmış. İsmet'in benim ağzımdan yazdığı öğütleri bakalım beğenecek misiniz? (Ben çok beğendim, ama o herifi bir yakalarsam...)

ÖĞÜZ ARAL

MENDİLİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

TAYYAR KESTANE (Silifke)

Çizdiğiniz tipler çok sevimli. Fakat yüz ifadelerinde domukluk var. Adeta çeneleri soğuktan birbirine vuruyor. Karikatürlerinizi çizdikten sonra hafif ateşe gösterirseniz çizgileriniz yumuşaklık kazanabilir. Boş bulduğunuz her yere tarama yapmayın. Zira yaptığınız fazla taramalar yüzünden zarfı açınca içinden çok kepek dökülüyor. Bu dediklerimi yaparsanız, ileride sizden çok iyi bir karikatürist, olmasa da olur. Selamlar.

HAŞMET KARTON (Köstence)

Önce aklınıza gelen karikatürleri badana fırçası ile duvarlara çizin. Sonra çizdiklerinizin bir fotoğrafını çekip bana öle gönderin. Tipleriniz yerli olsun. Aradığınız tiplerden Migros'ta satılıyor. Bu hafta bir karikatürünüzü, zarfın içine 50 kâat koyduğunuz için yayınlıyorum. Çizmeye devam edin. Başarılar.

DİLAVER BARDAKALTI (Sarıkamış)

Sizde iş var. Yalnız karikatürlerinizin çoğu dolma ya da kontrol kalemi ile çizilmiş. Sonra, hemen aklınıza geleni çizmeyin. Mesela, koskoca bir kartona Eniştenin askerde çektiği resmi yapıştırıp altına da -Yazısız- diye yazıp göndermişsiniz. Bunun ne manaya geldiğini hâlâ çıkaramadım.

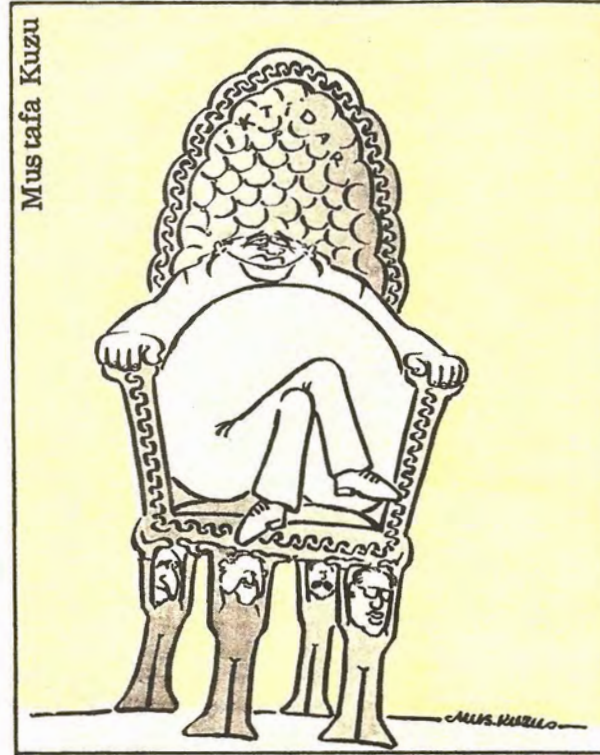
ABDULLAH KENEVİR (Tahiti)

Karikatürlerinize dikkatle baktım. Daha çok Edison'un tesiri altında kaldığınız anlaşılıyor. Tipleriniz tatlı değil. Bahusus yalayıp tadına baktım. Eski karikatürcülerden Zağaloğlu Rüstem'in çizgilerini incelerken ne dediğini anlar, sonra da benim ne demek istediğimi bana anlatırsın. Bu hafta dergide üçgen biçiminde bir boşluk vardı. Bu yüzden sizin karikatürünüz oraya çok iyi oturduğu için koydum. Çizmeyi bırakma. Yürütürler. Şimdi bir çift çizme 250-300 kâat yapıyor.

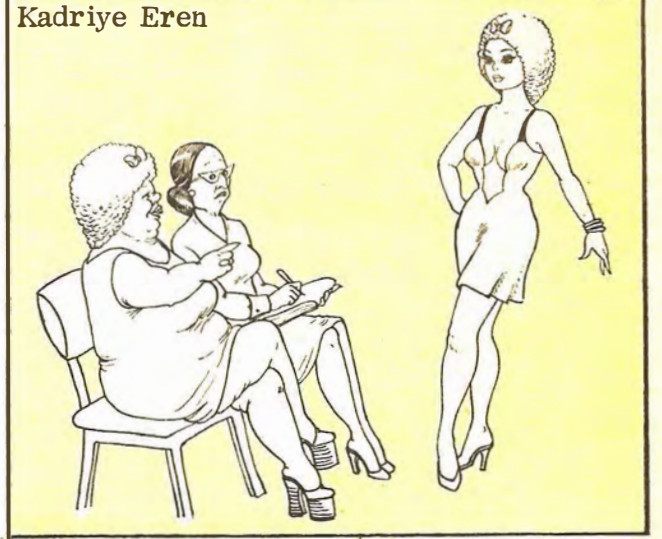
OVUZ DARAL

- Allo baba, çok sıkışık durumdayım. Biraz para gönder !.

Altakiler: İnşallah bundan fazla kilo almaz

-10 yıllık terzimsin bana şöle üzerime oturan bir elbise dikemedin.

YIL: 3
SAYI: 141
20 NİSAN 1975

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: HASAN GÜLCAN, Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu-İstanbul

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şipşak keser .
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

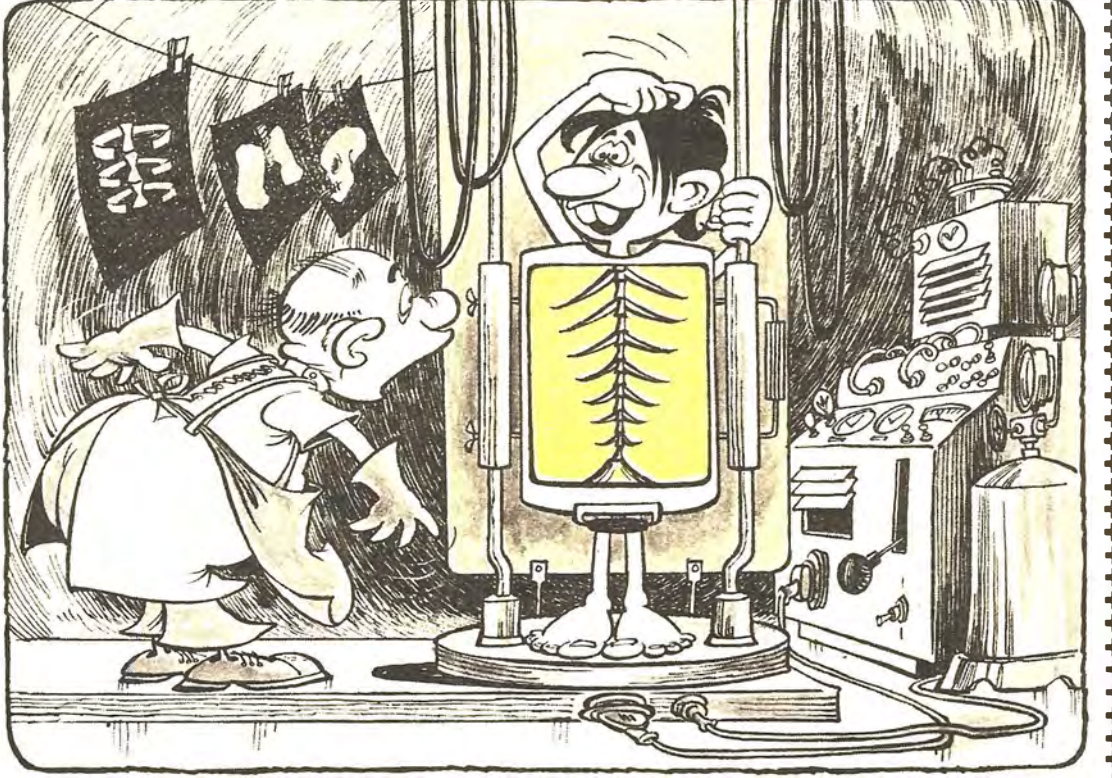

NUMAN'IN RÖNTGEN FİLMİ TIP ALEMİNİ KARIŞTIRDI

Biraz öksürdüğü için hayatında ilk defa hastaneye gidip röntgen filmini çekirtten Numan tıp alemini allak bullak ettiği gibi hastaneye gittiğine de pişman olmuştur.

Numan'ın filminde kaburga ve omurga kemikleri yerine bilek kalınlığında balık kılçığı gören tıp otoriteleri neye uğradıklarını şaşırılmışlardır. Derhal Dünya Sağlık Teşkilatı ve Et Balık Kurumu'na telefon eden doktorlar, Numan'ı bırakmak istememişlerdir .. Hatta bir doktor, "Bundan iyi çiroz olur. Bütün yaz yeriz" deyip Numan'ı ipe astıktan sonra güneşte kurutmayı teklif edip tuzlamaya kalkmıştır.

Kendisini bir hilkat garibesini gibi gören ve bırakmak istemeyen doktorlara çok fena bozulan Numan, "Ulan amma cahilsiniz be.. Bunda şaşacak ne var. Ben 35 yıllık balıkadamım. Her gün Marmara'da dalıyorum. İsterseniz BalıkAdamlar Kulübü'ne sorun. Tabii benim gibi tecrübeli bir balıkadamda kılçık olur" demiştir. Şimdi Numan bu doktorları mahkemeye verdiğini söylemektedir.

TEVFİK SEYYAR TELEFON İCAD ETTİ!...

Her gün binlerce vatandaşın umumi telefonlarda konuşmak için paralandığını ve bademciklerinin şiştiğini görüp acıyan Teyfik, dünyada ilk defa seyyar telefon metodunu halkın hizmetine açmıştır.

"Haydi yok mu telefon etmek isteyen. Üç dakikası 50 kuruştur. Şehirlerarası da vaaar" diye bağırarak dolaşan Teyfik kısa zamanda kazandığı paralarla daha 6 tane gezici şube açmak istediğini söylemektedir.

Gırgır muhabirimiz Salih Helva'nın "İyi ama bu kablosuz, direksiz telefonla konuşulmaz ki?" sorusuna şehirlerarası ve genizden bir sesle cevap veren Teyfik, "Canım tabii konuşulmaz. O kadarını herkes anlar.. Ama umumi telefonlar 150 kuruş olduğu halde gene kimse istediği yerle görüşemiyor. Benimkiyle de konuşamıyor ama hiç olmazsa 50 kuruş verip bağırıp duruyor. Bu bakımdan daha ucuz diye millet beni tercihe diyor" demiştir.

Bu arada her mesleğin zorlukları olduğunu belirten Teyfik, bazı müşterilerin "Jeton düşmedi galiba" deyip kafasına yumruk ve dizkapaklarına tekme patlattığını söylemekte, "Ama, müşteri velinimetimizdir.." demektedir.

ANTİKA HASTALIKLAR

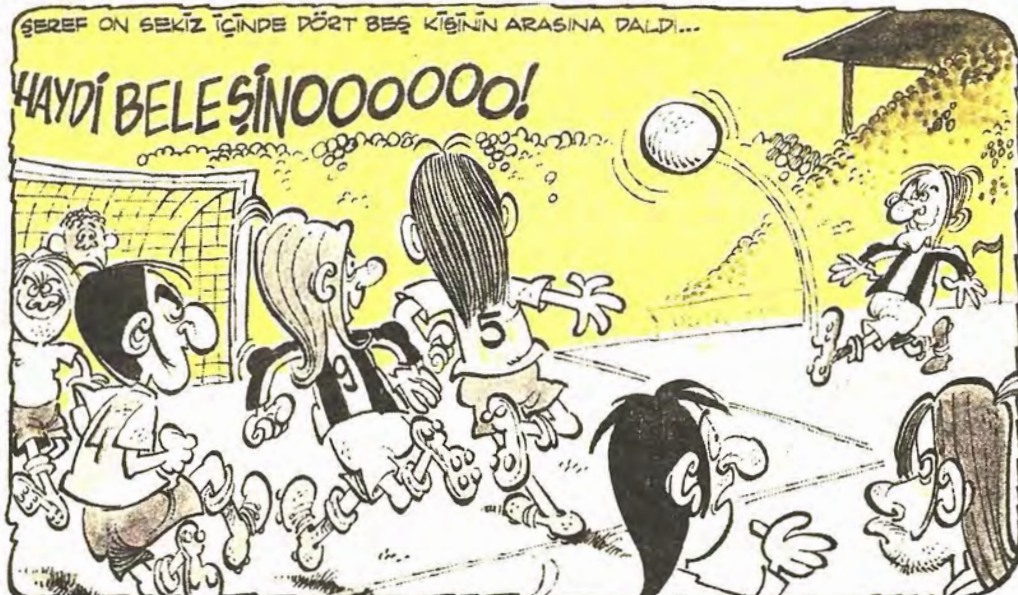

Utanmaz Adam

FUTBOLCU

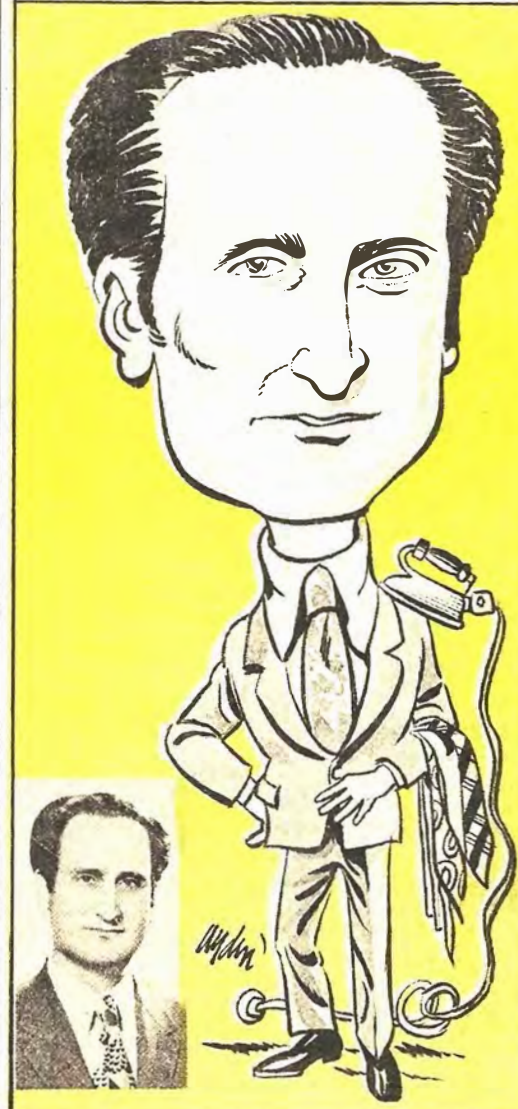
Beleşino adlı ünlü bir futbolcunun kılığına giren Şeref, Los Perişanos takımına transfer oldu. Şeref transfer parasını aldıktan sonra ütiymek ister. Fakat halk onun Atletiko'ya karşı oynamasını ister. Şeref çaresiz, sahaya çıkar. Atletiko Perişanos'a bir gol atar.

YAZIP ÇİZEN: OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİLER GİRGİRLARINIZI ŞU ADRESİNE POSTALAYIN
GİRGİR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

sevgili öğretmenim

İZMİR FATİH LİSESİ FELSEFE ÖĞRETMENİ NECDET DOĞAN

VÜCUT ÖLÇÜLERİ: 10-12-10 (Ölçülerimiz İngiliz ölçü birimidir.)
SESİ GÜZEL Mİ?: Hamamda gayet iyi. Ama dışarıda çekilmiyor. Geçenlerde "O Ağacın Altı" şarkısını söyledi. Kur'an çarpsın acayip detone oldu.
ŞAM FISTIĞI SEVER Mİ?: Çok kızdı. "O'nun adı Şam değil çam fıstığıdır" dedi. "Artık hükümetimiz bu soruna bir çözüm bulmalı.." şeklinde bir öneride bulundu.
AŞK NEDİR?: Bi saat anlattı. Ama biz bişi anlamadık. Nasıl anlayalım ki biz aşkı sorduk o aşık atmayı anlattı.
BİZİM SINIF HAKKINDA Kİ DÜŞÜNCELERİ?: Pek iyi diil. "Hepinizi dökücaam" diyor. Bizi bulalık suyu mu sanıyor, ne?..
SEVDİĞİ YEMEK: İmam bayıldı. Öğretmen ayıldı.
MICHEL

ANNENE SOR

Coğrafya dersi öğretmenimiz, "Dünyadaki Dağlar hakkında bilgi edinmemiz için ödev vermişti. O akşam birlikte ders çalışmak için arkadaşım olan Lango Şahin'le beraber onlara gittik. Şahin Coğrafya kitabından bazı dağları okuyunca tereddütlerle, radyonun başında dalgın dalgın radyo yayınlarını dinleyen babasına sordu:

-Babacığım Karpat Dağları nerededir? Babası dalgın dalgın,
-Annene sor yavrum. Bir yere koymuş olacak.

KASTAMONU-GÖL İLKÖĞRETMEN OKULUNDAN MUSTAFA ÜNLÜ

AÇIKLAMA

Gırgır mizah dergisinin 30 mart 1975 tarihli ve 138 no.lu sayısında, "Öğrenci gırgırları" bölümünün "Sevgili Öğretmenim" köşesinde çıkan, "İzmir Anadolu Lisesi Türkçe Öğretmeni Kirpi Ömer" başlıklı yazıda ilgili öğretmene yöneltilen suçlamaların hepsi asılsızdır.

3-A müfessili Ercan Kayıkçıoğlu-3 B müfessili İsmail Üstün, 3-C müfessili Atilla Perinden-3 D müfessili Vedat Koran, Müdür Yardımcısı Önder Aydoğdu ve Ağabeyi Albay Ferit Aydoğdu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantev.org>

DEĞERLİ RESİM

Birgün babamla, belediye kütüphanesinde düzenlenen bir resim sergisine gitmiştik.

Resmi yapan her ressam, resimleri hakkında konuklara bilgi veriyorlardı. Babam kalabalığın arasından zorla bir ressamın yanına yaklaşıp:

-Beyefendi, resmi kaç satıyor sunuz? diye sordu.

Ressam.

-1500 lira..deyince babam:

-Bu kadarcık resim o kadar eder mi? diye çıkıştı. Ressam atıldı:

-Aman, efendim..ben bu resim için tam 20 yıl uğraştım...

Babam şaşkın şaşkın:

-20 yıl mı, fakat nasıl olur? diye söylendi.

Ressam gururlu gururlu:

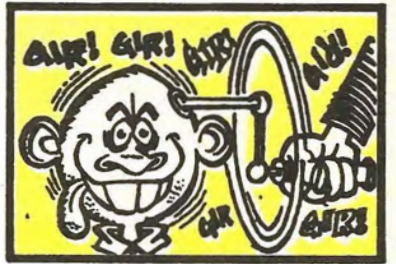
-Tabii efendim, dedi. İki yıl resmi yapmak, 18 yıl da satmak için uğraştım..

BARTIN LİSESİNDEN
"EMEKLİ RESSAM"

Geçim derdini ,
can sıkıntısını ,
Karı-koca kavgasını ,
şıpşak keser .
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

ETİ SENİN

MANGIRI BENİM

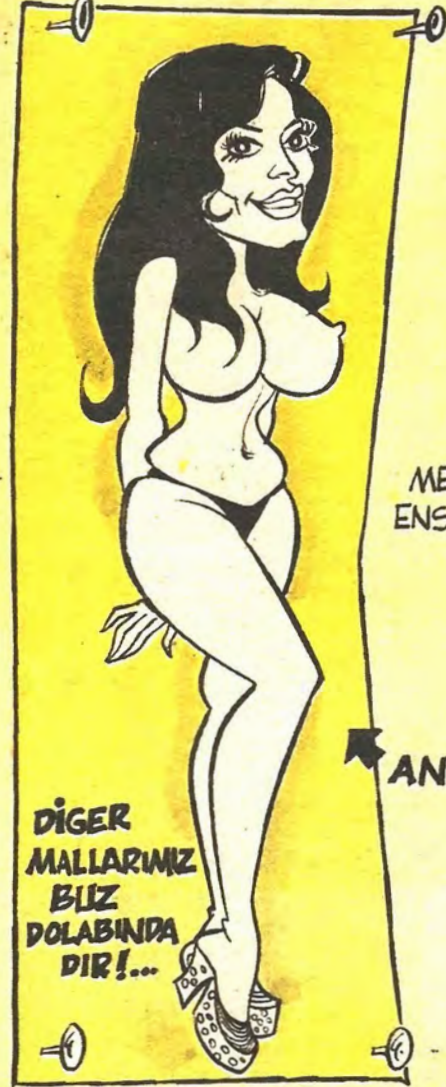
PRODÜKTÖR ARIF "

Sinemadaki bu et mübayaasında en iyi voli vuranlardan biri, bilmum bonfile ve butlarını evdeki buzdolabından çıkarıp Yeşilçam'da, ortalığa saçan Arzu Okey olmuştur. Arzu bazen günde beş ayrı filmde oynamakta, işler daha da çoğalırsa Arzu'nun üst tarafı başka filmde alt tarafı başka filmde oynamaktadır. Aşağıda Arzu'nun alt tarafını "Seferim Var" adlı filmde Behçet Macar ile başrolde görmekteyiz...

Televizyon yüzünden, oldukça ayva bir duruma düşen yerli filmciler, Beyoğlu'nu bir anda et pazarına çevirdiler. Prodüksiyon Demegi, Kasaplar Demegi ile işbirliği yaparak bu sezon Beyoğlu sinema vitrinlerini aşağıda göreceğiniz "Co Prodüksiyon"larla donattı...

Bu konuda bir demeg veren Prodüksiyon Demegi Başkanı, "Ünümüzdeki yıl için başka projelerimiz var. Et Balık Kurumu ile işbirliği yapıp piyasaya daha etli butlu filmler çıkaracağız" demektedir.

Not: Filmlerin isimleri aymen alınmış olup, bizden daha girgiri olan film yapımcılarının filmlere koydukları gerçek isimlerdir...

METE
ENSELE

ANLIŞKA

Seks filmleri sinema ve tiyatrunun gariban komiklerine de yaramış, jönlenden daha iyi "Üf anam kariya bak be!" diyebildikleri için, prodüksiyon bu filmler için onları tercih etmişlerdir.. Yukarıda Mete Ensele'yi "Şehvet Kurbanı Şevket" filminde Arzu Okey'e kese ya parken görüyorsunuz...

ARZU
OKEY

BEHÇET
MACAR

ELİNİ
CABLUK TUT
BEHÇET
DAHA BAŞKA
FİLME YETİ-
ŞİCEM.

MİNE
DUTLU

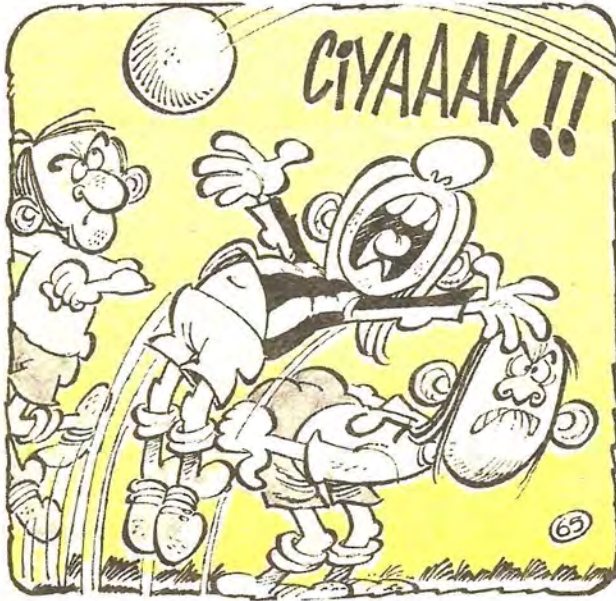
TEKİN
ARAL
Tekin-

SEHER
SEMİZ

İLHAN
DÖNER

Seher Semiz'le İlhan Döner'in başrolünü oynadıkları "Tak fişi, bittir işi!" adlı film en çok iş yapanlardan biri olmuştur. Bilhassa İlhan fişi takarken, yanlış yere sokması sonucu, ceryana kapılıp nezle olması, seyircileri gözyaşları içinde bırakmıştır..
Gayet aklı pırzotalı, heyecanlı ve ceryanlı olan bu filmde Seher'in 110'dan 220'ye nasıl gevirdiğini ibretle seyredeceksiniz..

Ve kıymetli ve de ücretli seyirciler! Bu filmlerin her on tanesinden beşinde göreceğiniz Mine Dutlu, siz muhterem seyircileri için bu filmlere Karaman'da, altı ay kamp yaparak hazırlandı...

SERİF BEŞ NUMARANIN THE END'İNE TEKMEYİ PATLATTIKTAN SONRA KENDİNİ KALDIRIP HERFİN ÜSTÜNDEN YERE ATTI...

SEREF, O KADAR SAMİMİYETLE YIRTINIYORDU Kİ... HERKESİN YÜREĞİ PARÇA PARÇA OLDU... (ZATEN FUTBOLUN MUCİDİ VİLYAM ŞEKİSPİR NE DEMİŞ? FUTBOLCHILUĞUN ONDA DOKUZU ARTIZLIKTIR, DEMİŞ... YAAA!)

Sınıfın en Gurgurcuları

VUR ÖYLEYSE

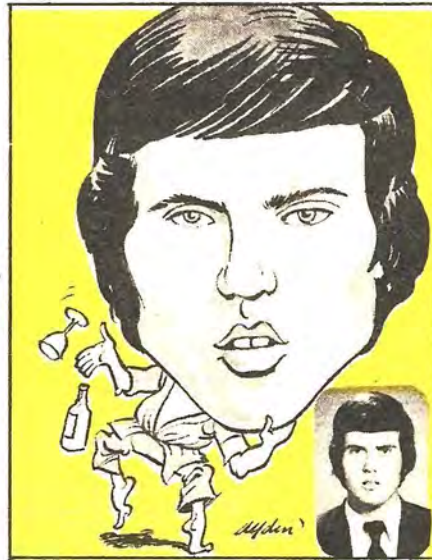
O yıl lise ikinci sınıfta idik. Arkadaşımız deve Kamil çok kuvvetli iri yarı bir çocuk idi. Yanında hiç para gezdirmez hep başkasından almayı düşünürdü. Yine bir gün aynı şeyleri düşünürken beden hocamız sınıfa girdi ve (Haydi çocuklar lokantaya gidelim dedi).

Deve Kamil ne yapacağını düşünüyordu. Biz ona gidip para getirmesini söyledik. Fakat o ben lokantacıya para vermem dedi. Ve bütün yemeklerden yemeye başladı. Biz afallamış idik, yemeğini yedikten sonra lokantacının yanına gitti ve:

- İşler nasıl?
 - İyi TANRI'ya şükür.
 - Burada veresiye yok mu?
 - Hayır hep peşin.
 - Hiç para vermeyen olur mu?
 - Arada sırada olur?
 - O zaman ne yaparsın?
 - Zorla alırım.
 - Ya parası yoksa?
 - Tekme vurup dışarı atarım.
- (Arkadaşımız Deve Kamil Poposunu lokantacıya dönerek)

-Vur öyleyse... dedi.

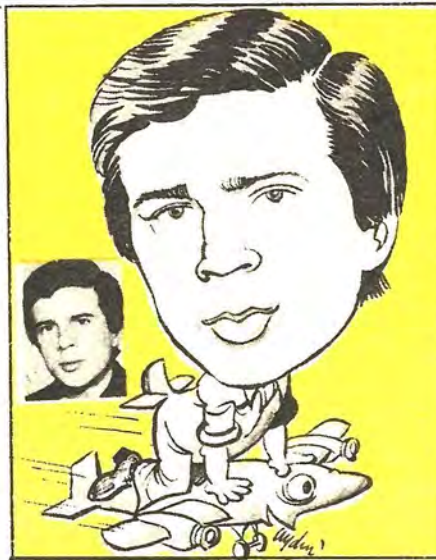
SARIKAMIŞ LİSESİ'NDEN
FARUK SELÇUK

LEFKOŞE TÜRK m.KOLEJİ'NDEN
KARATECİ ALI

EN SEVDİĞİ DERS: Boş geçen dersler.
SEVDİĞİ RENK: Ecevit mavisi.
SÜPÜRGE SEVER Mİ: Cevap vermedi
İDEALİ: Bakkal olmak.
PARASI VARMI: Cebinden çıkardığı 225 kuruşu gösterdi. "Anla artık, anla beni" dedi.
SEVDİĞİ MEYVE: Hıyar.
KAÇ ZAYIFI VAR: "3 tane var" dedi. "Annem, babam, ve kardeşimin üçü de zayıftır."

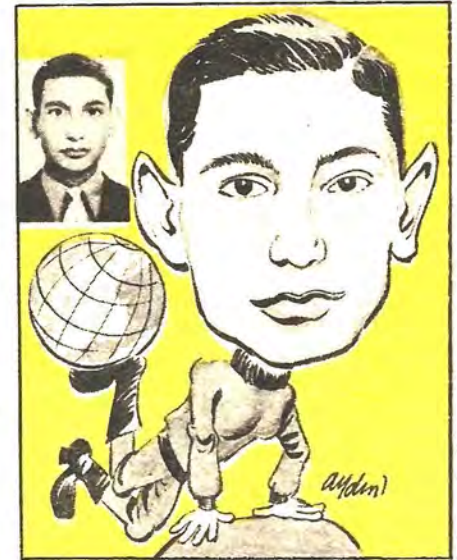
RİKİ

DÜZCE SANAT ENSTİTÜSÜ'NDEN
HALİL KURNAZ

EN BEĞENDİĞİ ATA SÖZÜ: Dam üstünde saksığan, bu ne yoktan lâcivert
SEVDİĞİ MÜZİK TÜRÜ: Klasik müzik. Bilhassa Beethoven'ın 5'inci senfonisine hayran. Ama 6'ıncıyı henüz dinlememiş.
OLMAK İSTEDİĞİ TARİHİ KİŞİ: Cibalili Fuat Amca... "O bir tarihtir. Kur'an çarpsın." dedi.
BEĞENDİĞİ ŞAİR: Şair Ekrem. (En ön sırada oturur. İnciler döktürür.)

GİRGİRCİ

ADANA ERKEK LİSESİ'NDEN
SPAK MEMET

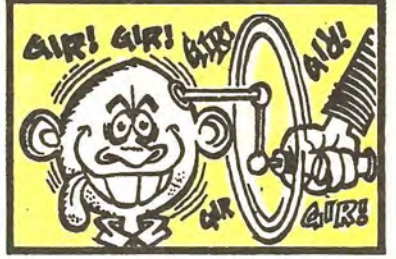
SİGARA İÇER Mİ: "Hayır. Çok mer-si" dedi.
TUTTUĞU KULÜP: Şişealtı tek nümara olan kulüp rakılarını tutuyor.
SON OKUDUĞU KİTAP: Biyoloji. 78'inci sayfaya kadar. (Yazılıda oraya kadar sorumluyduk.)
SEYAHATİ SEVER Mİ: Evet. Okuldan her gün kırıyor. "Seyahat benim kalbimde ölmeyen bir tutkudur" diyor.
BEĞENDİĞİ RESSAM: Kalem Şakir.

ALTAY AYHAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GİREN EVE GİRMEZ DEVE

Sizler de böyle pırl pırl ve sıhhatli dişlere
sahip olmak istiyorsanız

Onun gibi yapın
ÇÜNKÜ HASAN BEY
DİŞLERİNİ HERGÜN

İRSALA
DİŞ MACUNU

ile fırçaladığı gibi her ay da dükkanına
gelip 250 kaat taksidini paşa paşa ödüyor

İşte sizler de Hasan Bey gibi sıhhatli ve sapasağ -
lam dişlere sahip olmak istiyorsanız, beni atlatma -
ya kalkmayın. Adam gibi taksidinizi gelip ödeyin. Yok -
sa yakaladım mı, bir yumrukta dişlerinizi dağıtırım ...

NIYET MANİFATURA MAĞAZASI SAHİBİ HAYRİ BALYOZ

Taksitle alışveriş eden sayın müşterilerine duyurur.

DUBLÖR ARANIYOR

Çok sayın Cephe Başkanımız
Demirel'in televizyonda biraz be -
sili ve az fotojenik görünmesi ne -
deniyle onun yerine televizyona çı -
kacak sempatik benzerleri aranı -
yor. Benzeri ağzını açıp, kapasın
yeter, seslendirmeyi gene Demi -
rel yapacaktır. Ücret dolgundur.
Resimdeki gibi biraz zayıfça, ve
bol saçlı olanlar tercih edilecektir.

MİLLİYETÇİ CEPHE
REKLAM SERVİSİ

SEÇMESACILAR

Benimle bu şekilde konuşamaz -
sınız. TELEFON

Vicdanımın sesini dinledim ve..

MİLLETVEKİLİ

Demek tipimi beğenmediniz ha..

KIŞ

Çimenlere basmayınız..

PASTIRMA

Çekmesene ulan...

TESPİH

Bugüne kadar hep ona müşfik
davrandım. MÜŞFİK KENTER

Sütten ağzı yanan ineği ufleye -
rek sağlar. VEDAT DALOKAY

Torpilim olmasaydı zaten o işe
zor girerdim. DENİZALTI

Herfi altına alıp bir güzel is -
lattım. DUŞ

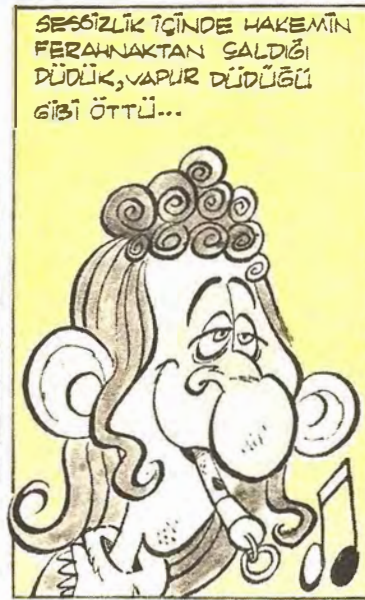
Bizim evde gürültü hiç eksik ol -
maz. RADYOEVİ

Satırlarıma son verirken ..

KASAP

HASBİ TEMBELELER

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

HAYVANLARIN MARİFETİ

Öğle teneffüsünden sonra yıllan- mış kızlarımızdan tarihciyi karnımız tok bir durumda bekliyorduk ki arka- daşlar bağırmanın ve ellerle sıra- ya vurmanın hazım için gerekli oldu- ğunu düşünerek hocamızı şahane bir konserle karşıladılar.Hocamız, haşin bir bakış fırlatarak "Sizin için Gülha- ne Parkı'nın müdürlüğüne müracaat ede- çeğim" deyince aramızda hoca- mura- maye başladık,bu sefer tarihçi niye konuşuyorsunuz yine diye bağırdı. Bu sırada arkadan Çokbilmiş İbiş patladı "N'apalım insanlar koklaşa koklaşa hayvanlar konuşa konuşa anlaşılır" deyince hepimiz kakhahayı bastık.

ŞİŞLİ TERAKKİ LİSESİ
10 FENA'dan ZAYIF

YARAMAZ KARDEŞ

Dersimiz resim.Hocamız Orhan Bey.Hoca konuyu bir hafta önce - den verdiği için herkes resmi çiz - miş ve boyamıştı.

Ders zili çaldıktan sonra hoca i - çeri girdi,ders defterini imzaladıktan sonra gözüne gelen bir resmi al- dı ve eleştirmeye başladı.Konu:Röp- rodüksiyondan kopya olduğu için or- jinalini getirmek zorundaydık.

Arkadaşımız Raziye,meyve ko - nulu bir resim yapmıştı.Hoca bir Raziye'nin resmine bir de orijinali - ne baktı ve dediki:

-Kızım bunda iki tane elma eksik. Raziye ayağa kalktı yüzü kıpkır - mızı olmuştu.

-Hocam kardeşim yemiş deme - sin mi?

A.HİSARI ORTAOKULUNDAN

YUSUF ORHAN

SÖZLÜDEN NASIL KURTULDUK?

Sınıfın en arkasında oturuyorduk. En çok şamatayı biz en az inekle - meyi yine biz yapardık.Fizik hoca - mız Mayk o gün bizi sözlü yapacak - tı.Sözlüleri sıra numarasına göre ya - pardı.Sıra bizde olduğundan kıpır kı - pırdanıyor,yerimizde duramıyorduk!. Ne yapıp bu sözlüden kurtulmak la - zımdı.Kopyalar sağolsun, notumuz kameye beş düşüyordu.Ama bu söz - lüden alacağımız bir bizim canımızı yakardı.

Leblebi Necati "Çocuklar, hoca - yı öğretmenler odasının kapısında ma - rizleyelim.Komaya sokalım ki sınıfa giremesin."dedi.

"Tiktir,lan inek olmaz böyle şey" dedik ve Leblebi'nin teklifini olumlu karşılamadık.

Köfte Kazım" Okulu kiralım" diye bir teklif attı ortaya..Onu da kabul etmedik.Çünkü numara sırasına göre sözlüye kalktıgımıza göre kaçtığı - mız belli olacaktı..

Hıyar Salim tam adına layık hı - yarcabir teklif getirdi."Kalkıp bir ala-

Haftanın en gırgır okulu

VEFA LİSESİ

İlim"Vole ve aparkatlarla Hıyar'ı sus - turduk.

En nihayet Ampul Cevdet "Hepi -

niz dışarı çıkın lan.Aklıma bi fikir geldi."dedi.Ampul'a güvenirdik.Dı - şarı çıktık.Kenefe gidip cigara içtik. Döndüğümüzde tahtanın parıl parıl parladığını görüyorduk.

Fizikçi Mayk sınıfa girdi ve he - men bizi sözlüye çekip problemleri sordu.Amma tahtaya tebeşirle yazı yazmak olanaksızdı.Tebeşirler tah - tayı çizmiyordu.Mayk bunun nedeni - ni araştırdı.Fakat bulamadı.Bulama - yınca da sözlüyü iptal etti. Kurtul - muştuk.

Teneffüste ampul Cevdet'e ismar - lama cigara yağıyordu.

Ampul hileyi nihayet açıkladı.

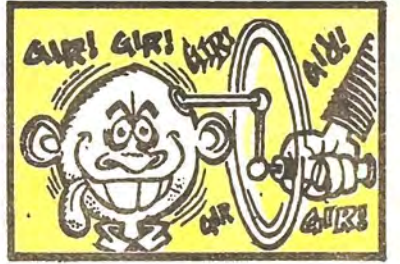
-Tahtayı ayakkabı cilası ile ci - laladım.

BOYACI

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

HANIMLARA FAYDALI BİLGİLER

**ÇORAPLARINIZ AYAĞINIZA
BOL GELİYORSA
NE YAPABİLİRSİNİZ ?..**

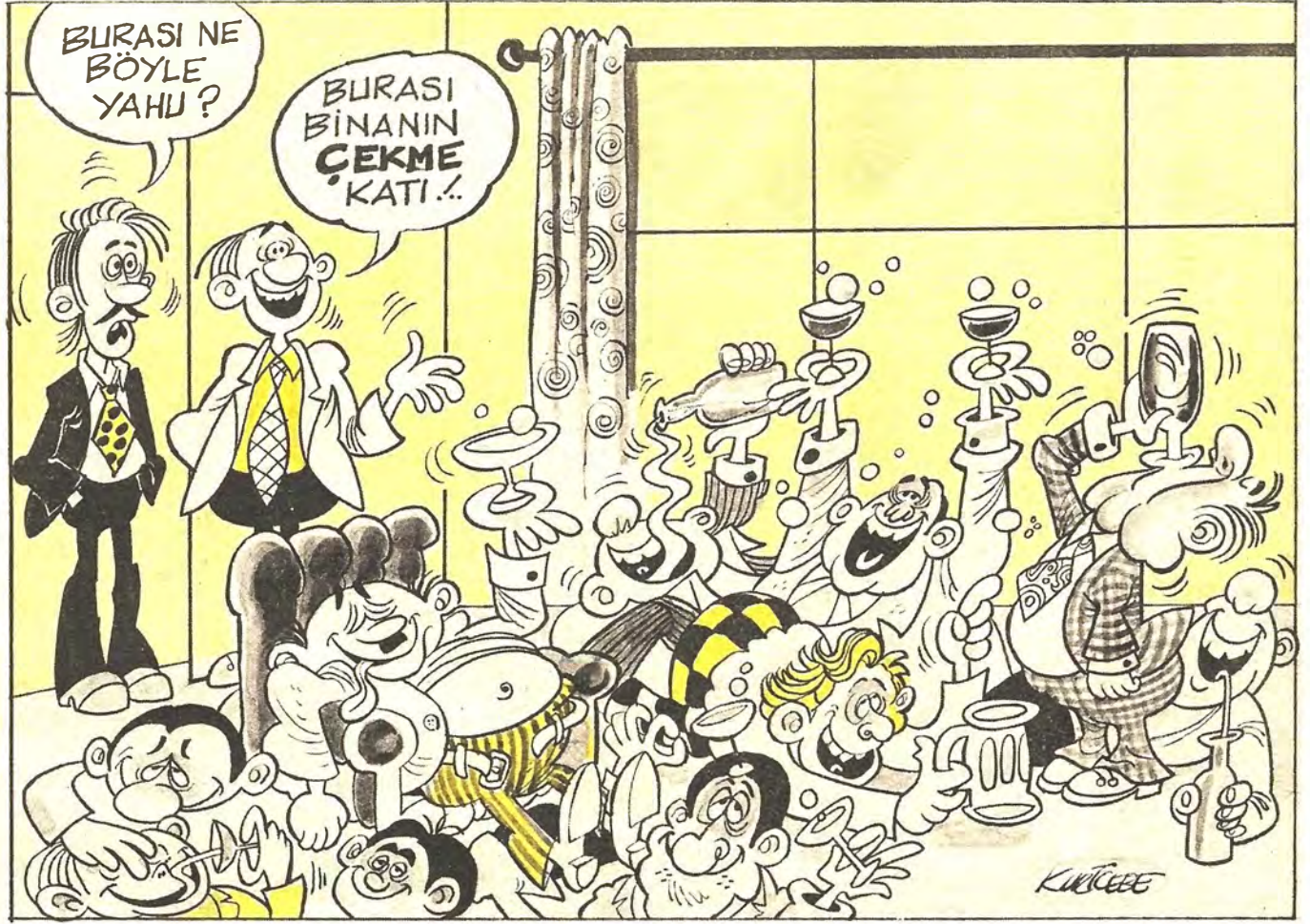
Bazı çoraplar alındıktan belli bir zaman sonra bollaşıp ayağı iyi sarmamaya başlarlar. Bu da titiz hanımları üzdüğü gibi fırt, zırt çorap alıp hayli masraf yapmalarına yol açar.

Biz şimdi biraz giyilince bollaşan çoraplar için hanımlara masrafsız ve çok basit bir formül sunalım. Sabah:Yarım kilo süt, 6 pogoça, 225 gram revani.

Öğle: Makarna fırında, bir buçuk porsiyon ızgara köfte, varım ekmek.

Akşam:Biber dolması, üç çeyrek ekmek, ıspanaklı börek ve yarım kilo tahin helvası.

İşte bu gıda rejimini uygulayan hanımlar bir ay sonra şişmanlamaya başlarlar ve bacakları kalınlaşır. Böylece bollaşan çoraplar bacaklarını gayet iyi saracağı için ikide bir de yeni çorap alıp masrafa girmezler.

TV DE BU HAFTA

TELESPOR

Bu programda her pazar İnönü Stadı'nda hakemler için bestelenen türküler erkekler korosundan, naklen yayın aracılığıyla dinleyeceksiniz. İlk türkü korner noktası dölaylarından.

- ★ Kurban Olam Düdük Tutan Ellere
- ★ On sekiz içinde Vurdular Beni.

- ★ Başıma Ayva Düştü Yaz Mı Gelecek.
- ★ Hakem Ne Gezersin Orta Sahada.
- ★ Futbolu Bilen Oğlan, Ahta Penaltı Veren Oğlan.
- ★ Sana Da Yaptırırım Hakemim Aman Fildişi Tarak.
- ★ Dövedim Kara Gözlüm Seni Doyunca.

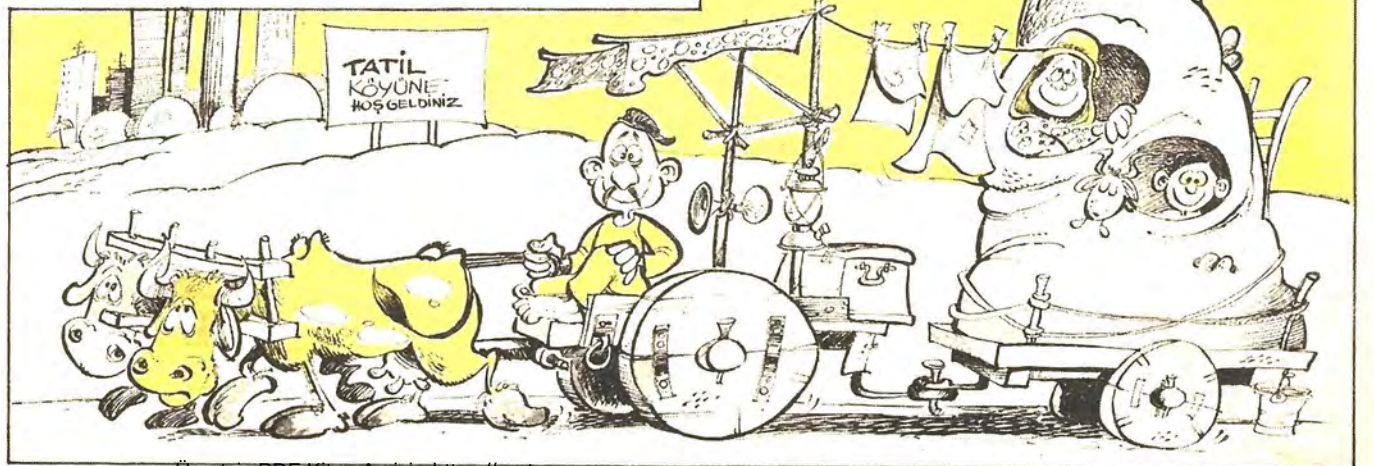
TV DE SİNEMA

Bu programda 67 vilayetimizi ve cümle turistik yerlerimizin resimlerini seyrederken, Kemani Kâzım Bey'in suzinak semaisini de dinleyeceğiz. Bu bakımdan coğrafya dersinde başarılı olamayan öğrencilerin TV' de

Sinema programlarını bol bol seyretmelerini salık veririz. Ara sıra da filminden bazı bölümlerin gösterilme ihtimali de vardır.

DAĞARCİK:Yerli Turizm

Bu programda kendi köylüsü Rıza'nın, Almanya'dan arabasının arkasına takıp getirdiği lüks karavan tipi olan portatif evi gördükten sonra kağı arabasına portatif bir ev kondu ve iç turizme çıkan Murtaza'yı izleyeceğiz. Ayrıca Murtaza'nın bu örnek buluşuyla, yerli turizme olan katkısı anlatılacak..

UTANMAZ ADAM

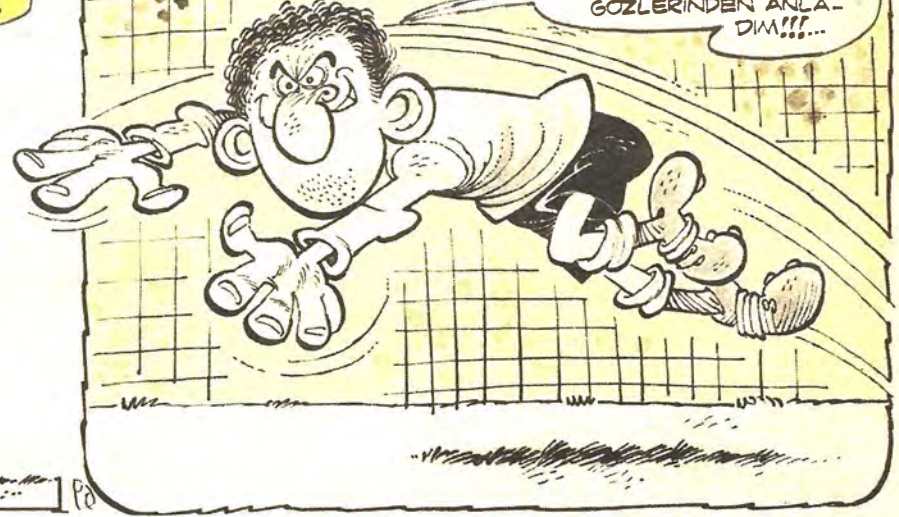
Oğuz Aral

ŞEREF FİSSEK GİBİ TOPA YAKLAŞTI VEE

TOP YERİNE ÇİMENLERE BİR TEKME PATLATTI...

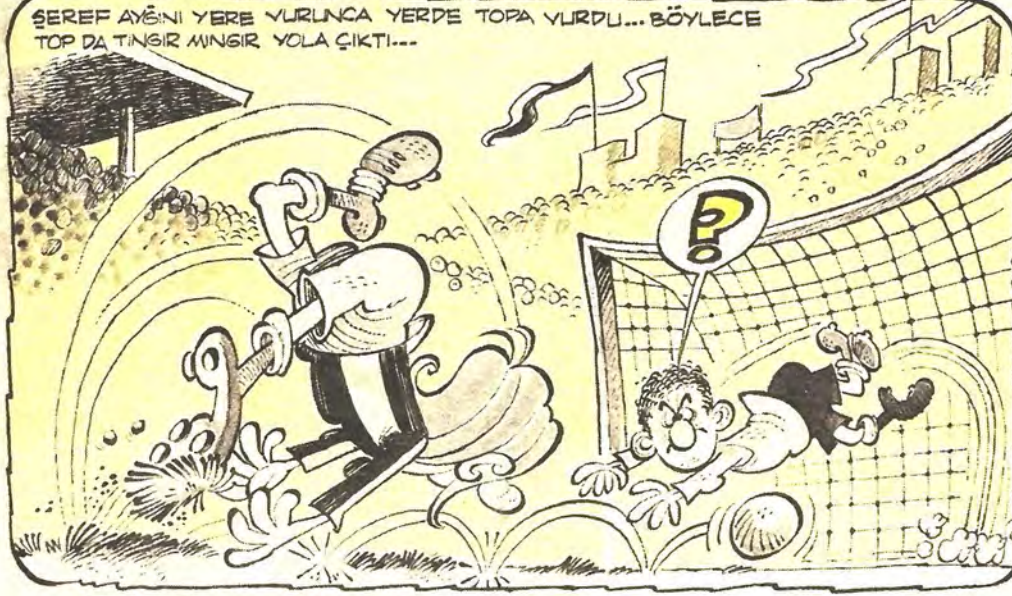
BU SİRADA ATLETİKO KALECİSİ HAYALANMIŞTI BİLE...

TOPU SAĞ TARAFATACAZINI GÖZLERİNDEN ANLADIM!!!

ŞEREF AYENİ YERE YURLUNCA YERDE TOPA YURDU... BÖYLECE TOP DA TINSİR MINSİR YOLA ÇIKTI...

ATLETİKO'NUN PANTER KALECİSİ ŞEREFİ FAZLA CİDDİYE ALDIĞI İÇİN GEREĞİNDEN 3 SANİYE ÖNCE UÇMUŞTU...

ÖĞRENCİ GİRGİRLARİ

"PEKİYİ" ALMANIN SİRREİ NE LAN?

İYİ NOT NASIL ALINIR?

Okulun başlamasından 2 hafta sonra gelmesine rağmen yanındaki sınıfta okuyan Ali'nin bütün dersleri pekiydi. Bir gün sordum, senin nasıl bütün derslerin pekiyi. Bana bunun bir sır kalmasını tembih etti ve şöyle dedi:

-Yazılı olacağımız gün yazılı kâğıdına okunamayacak derecede çirkin yazı yazarım, hoca bunu okuyamaz benden sorar bana sıra gelene dek ben cevapları ezberlerim hoca bu nedir diye sorunca ben de öğrendiğim doğru cevabı veririm.

TARSUS TİCARET LİSESİ'NDEN İBRAHİM BALIKÇI

BİR SÖZLÜ

O gün 3. ders coğrafyaydı. Hocamız Selvi Metin (Boyu çok, çok uzun olduğu için bu ismi koyduk). Konumuz akarsular, göller, konu yetmiyormuş gibi bir de sözlüyüz. Konuyu hoca anlattıktan sonra sıra sözlüye geldi. Kara kaplı defter açıldı.

-1658 Hasan Güleç!

Şaptiri Hasan, tahtaya isteksiz kalktı.

Hasan tahtaya gelir gelmez, hoca soruyu yapıştırdı.

SAKARYANIN BOYU NE KADARDIR?

-Sakarya'nın boyu ne kadardır?

Arkadaşımız dalgın dalgın:

-1.65 cm. Hocam!

Demez mi, sınıfın halini görecektiniz siz de bizim gibi gülerdiniz. Meğerse şaptiri Hasan arka sırada oturan ismi Sakarya olan arkadaşın boyunu vermesin mi.

BUCA LİSESİ'NDEN İBRAHİM ÖZKAN

GIRGIR'lı dırdırlar

Diyarbakır Ziya Gökalp Lisesi'nden Bahattin ve Sivas Gürün Lisesi'nden Cavit gelen gırgır mektupları arasından seçme yapıyorlardı.

-Hadî seçmece bunlar..

-Ne o lan? Karpuz mu seçiyor -sun?

★★★

Kars Alpaslan Lisesi'nden Hadî ile İst. Maarif Koleji'nden Faruk da onları izliyordu. Aristo'nun "İnsan konuşan hayvandır" sözüyle başlayan mektubu okudular. Faruk'a bu öümleden bir ilham gelmiş olacaktı: -Sahi yavru, dedi. İnsan kurnaz olursa tılkıdır. Tecrübeli ve yaşlı olduğunda kurttur. Cesur olursa aslan korkak olursa tavşan, uysal olur -sa kuzu, inatçı olursa eşektir.. Yani anlayacağın hiç bir zaman hayvanlıktan kurtulamaz.

★★★

Bizim çocuklar akşama kadar mektupları okudular. Karınları acıkmıştı. Bir lokantaya gitmeye karar verdik. Ankara Keçiören Lisesi'nden Haydar tabldota baktı.

-Öğle yemeği 750 kuruş, akşam yemeği 1250 kuruştur.

Hemen garsonu çağırdı:

-Abicim sen bana öğle yemeği getir.

★★★

Lokantada yemeye koyulduk. İçeri bir dilenci girdi. Her masadan bir şeyler koparıyordu. Bizim masaya da geldi. Bişiler verdik. Sıra Bursa Erkek Lisesi'nden Kamile geldiğinde bizimki cebinden kart çıkardı. Di-

lenciye bakarak konuştu:

-Paso!..

★★★

Tekrar GIRGIR'dayız. İ. T. İ. A. 'dan Cemal ile Hayri çay yapmaya koyuldular. Dünyada kendileri gibi çaycı bulunamayacağını iddia ettiler.

Bir süre sonra,

-Hadî tavşan bunlar çay diti, diye bağıra bağıra dolu bardakları getirdiler.

Çayı yudumladıktan sonra karar verdik,

-Gerçekten tavşan kanı bunlar. Çaya benzer bir tarafı yok ki mübareğin.

Hadî'nin sevgili gırgırcılar haftaya buluşmak, görüşmek, koklaşmak üzere.

Kalın sağlıcakla

VE İŞTE ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

ATILLA KÖSEÖĞLU
MEHMET ÖZKAYA
BURHAN CANIYANIK
NURETTİN YÜCEL
HASAN TOSYALI
ÖMER İŞİTAN
NURAN KÜÇÜK
SEMPATİK
ABDURRAHMAN İLDENİZ
ZAYIF
YUSUF ORHAN
BOYACI
İBRAHİM BALIKÇI
EMEKLİ RESSAM
MUSTAFA ÜNLÜ

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

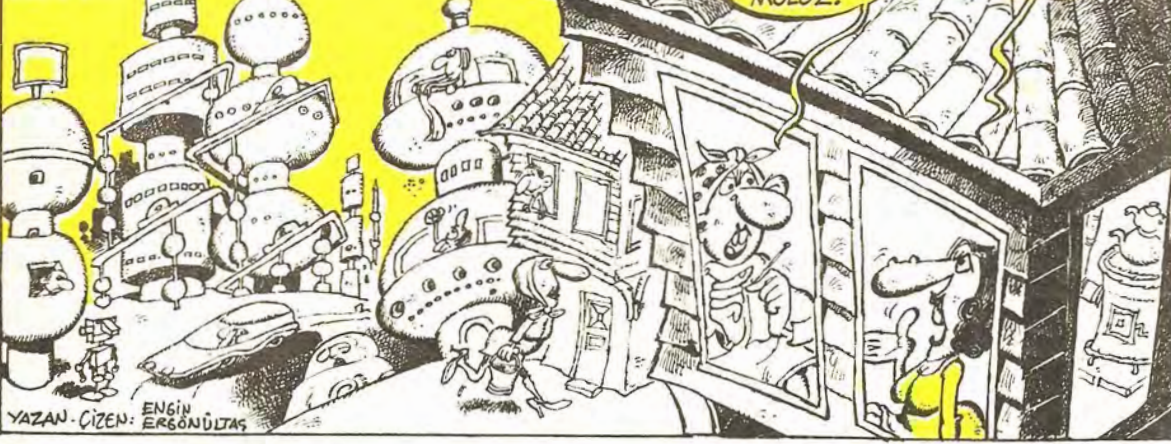
GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

2975 YILINDA ZALİM SEVKİ

FISTIK GİBİ Bİ
BAHAR SABAHİ İSTAN-
BULUN KENAR MAHALLELERİNDEN
BİRİNDE....

KIZ ŞÜKRİYE
35 YILDIR KOCA
BULAMADIN Bİ RO-
BOT BİLEM ARAK-
LAYAMADIN. EVDE
KALICAKSIN
MOLOZ.

NAPTIM. TEK
BAŞINA MERİHE
BİLE GÖNDERMİ-
YORSUNUZ. KİM-
SECİKLER GÖRMÜ
YO BENİ ONDAN
TABİYKİM.

AH Bİ İSTİYEN
OLSA EN ADI ÇİNG
TENKEKE Bİ ROBOT
BİLEM OLSA VERİCEM
VALLAYI
ZALİM SEVKİYE
GİTSEM BARİ.

AYOL ZALİM SEVKİ
BEY Bİ AKIL VER. Bİ-
ZİM KIZ EVDE KALDI
HİÇ Bİ KİMSE ALMIYOR
NAAPSAK
ACEBAM?
Bİ ELLİ KAAT
TOSLADA BİZİM E-
LEKTRONİK BEYNE
SORALIM.

KIZINIZ UÇAN DÂİRELER GEÇERKEN
AÇIK SAÇIK Bİ ŞEKİL-
DE GÜNEŞLENSİN
VE DE AYIP AYIP
ŞARKILAR SÖY-
LESİN.

BELKİM Bİ
MERİHLİ FİLAN
TAVLAR.

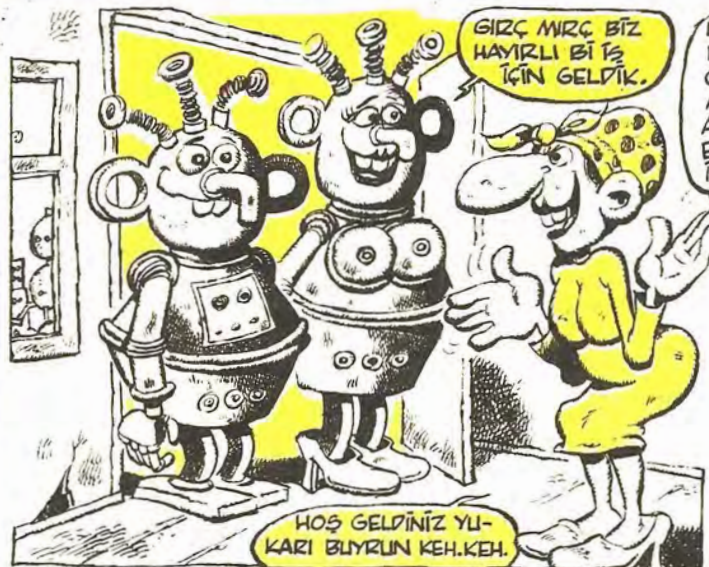
AYOL BİZ BUNU Bİ-
LİYORDUK ZATİ AMA OLSUN
Bİ TECRÜBE EDELİM..

HALİMEYİİİ ♪
SAMANLIKTA
BASTILAAZ
ARABAYA BİN
TOKMAKLA

YAŞASIN YAŞASIN
ANNECİİM İŞTE
KAPI ÇALINIYOR.

GIRÇ MIRC BİZ
HAYIRLI Bİ İZ
İÇİN GELDİK.

HOŞ GELDİNİZ YU-
KARI BLYRUN KEH..KEH.

EVİNİZİN ÖNÜNDEN GEÇER-
KEN OĞLUM SİZİN KIZI
GÖRMÜŞ DELİ DİVANE GİBİ
AŞIK OLMUŞ
ALLAHIN
EMRİYLE
İSTEMEYE GELDİK.

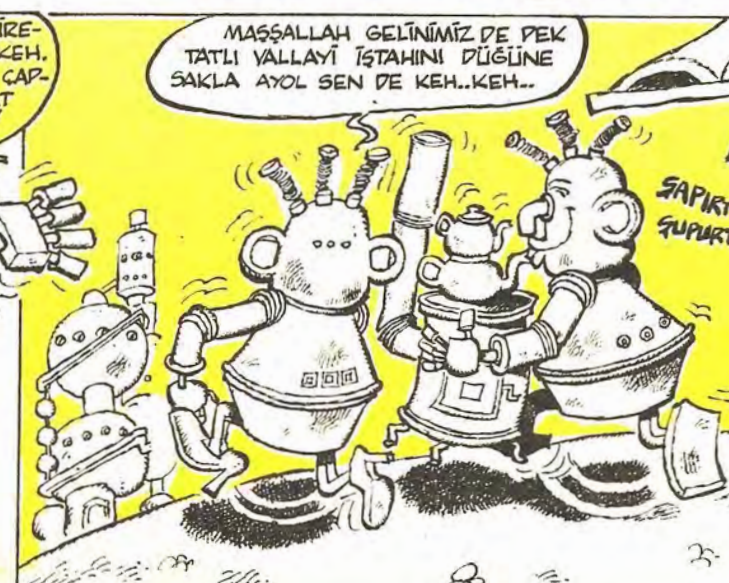
VALLA KISMETSE OLUZ
ZATİ KIZI İSTİYEN
İSTİYENE. KAÇ
GEZEĞEN-
DEN GEL
DİLER

MÜYENDİZLER
DOKTORLAR VE FAB-
RİKATÖRLER İSTEDİ-
DE VERMEDİK
NİYE YALAN SÖLYİM
SİZİ GÖNLÜM PEK
SEVİY VERDİM GİTTİ
KEH..KEH

NE VERDİNİZ Mİ
BİRLİKTE EVE
GÖTÜREBİ-
LİRMİYİZ.

TABİ GÖTÜRE-
BİLİRSİNİZ KEH.
KEH.. SENİ ÇAR-
KIN DAMAT
SENİ!

MAŞALLAH GELİNİMİZ DE PEK
TATLI VALLAYI İSTAHINI DÜĞÜNE
SAKLA AYOL SEN DE KEH..KEH..

SAPIRT
ŞUPART

EH LAN ZALİM
SEVKİ SAYENDE
BİZİM SOBAYI
GELİN ETTİK
AMA Bİ ELİME
GEÇERSEN.

HÜNGÜR
HÜNGÜR

Don Camillo'nun Küçük Evreni

Yazan:
Giovanni GUARESCHI
Çizen
MİM UYKUSUZ

KORKU SÜRÜP GİDİYOR

Kilise dergisi yayınlandıktan sonra, Don Camillo kendini yapayalnız kalmış buldu.

-Sanki bir çölün ortasındaymişim gibi geliyor bana...-diye içini döktü Hazreti İsa'ya.-Çevremde yüzlerce kişi bulunsan bile, hiç fark etmiyor. Hem oracıkta, yarım metre ötemde durdukları halde, aramızda kalın bir cam duvar varsanki. Seslerini duyuyorum duymasına ama, başka bir dünyadan gelen sesleri andırıyor hep.

-Korku yüzünden...-diye karşılık verdi Hazreti İsa.-Korkuyorlar senden.

-Benden mi?

-Evet, senden korkmaktalar Don Camillo. Üstelik nefret de ediyorlar senden. Sıcacık rahatça yaşıyorlardı yüreksizliklerinin koza-sına kapanmış. Gerçeği bütünüyle bildikleri için bunu kabul etmeye kimse zorlayamıyor-du onları. Toplum içinde kimse, açık açık konuşamıyordu çünkü. Sen öyle şeyler yaptın, öyle şeyler söyledin ki, gerçeğe karşılık -mak zorundalar şimdi. İşte bu yüzden nefret ve korkuları. Bir zalime koyun gibi baş eğmiş, yaşayan kardeşlerini görünce bağır-dın sen: "Uyanın bu derin uykunuzdan, özgür insanlara bakın! Özgürlüğün tadını çıkaran-larla karşılaştırın kendi yaşamınızı!" Elbet-

te minnet duymayacaklar, nefret edecekler-dir senden. Ellerinden gelse öldüreceklerdir, sen! Bilip de, sakın bir hayatı sevdikleri için bilmiyormuş gibi davrandıkları bir ger-çekle yüz yüze gelmeye zorladın onları için-kü. Gözleri var, ama görmeyecekler, kulak-ları var, ama işitmeyecekler. Bir haksızlık-çı açığa vurarak, ciddi bir çıkmaza soktun o insanları: dilinizi tutarsanız, bir yalanı, bir haksızlığı bağışlamış olursunuz; bağışlamı-yorsanız, konuşmanız gerek öyleyse. Her şey bilmezlikten gelmek çok daha kolay olur-du onlar için. Seni şaşırttı mı bütün bunlar Don Camillo?

Don Camillo kollarını iki yana açtı:

-Hayır...-dedi.-Gerçeği söylediğiniz için halkın sizi çarmıha gerdüğünü bilmemiş olsam, şaşırdım ama. Bu yüzden, yalnız canımı sıkamakla kaldı.

O sırada, piskoposun gönderdiği bir haber-ci geldi.

-Don Camillo-dedi-, sayın piskoposumuz kilise dergisini okudu. Onun bölgenizde uyan-dırıcı tepkilerin de farkında. Bu sayıyı be-ğendi, ancak gelecek sayıda sizin ölüm ilanınız çıkarsa diye kaygılanıyor. Dikkatli olma-lısınız.

-O noktaya dergiyi yayınlayanlar karışa-maz...-diye karşılık verdi Don Camillo.-Bu yüzden bu gibi istekler bana değil, Tanrı'ya yöneltilmeli.

-Sayın piskopos da öyle yapıyor zaten -dedi haberci-, bunu bilmeniz istedi.

Jandarma çavuşu olayların içinde pişmiş bir adamdı. Don Camillo'yla sokakta karşıla-şınca,

-Derginizi okudum...-dedi-. Pizzi'nin av-lusundaki araba lastiği izleri hakkında ilginç sözler etmişsiniz.

-Bunları aklınızda tutarsınız, değil mi?

-Hayır, aklınızda tutmam gerekmez... -karşılık verdi çavuş.-Çünkü oraya gidip gör-düm izleri, kalıbını çıkarttım. Bunları köyde-ki çeşitli arabaların lastikleriyle karşılaştı-rırken, sırf bir rastlantıyla, izlerin beledi-ye başkanının kamyonuna ait olduğunu keş-fettim. Üstelik Pizzi tabancasını sağ elinde, tuttuğu halde sol şakağından vurulmuş. Bu-nu da öğrendim. Pizzi yere düşerken taban-casından çıkan kurşunu ocağın küllerini ara-sında buldum. Adamı öldüren kurşun pence-reden atılmış.

Don Camillo sert sert baktı.

-Niçin bildirmedi bunları?

-Yetkililere bildirdim, papaz efendi. Böy-le bir zamanda, belediye başkanı tutuklanır-

sa, olayın hemen politik bir önem kazanaca-ğını söylediler bana. Bu gibi işlerin içine, politika girerse, karışıklıklar çıkar. Bir fir-sat beklemek gerekirdi Don Camillo. Bu fir-satı siz yaratmış olduğunuz şimdiki. Sorumlu-luklarımı başka omuzlara yüklemeye niyetim yok. Ancak bu olayı politik bir mesele yap-mak isteyenler olduğundan, bütün işin çıkma-za girme tehlikesini önlemek istiyorum.

Don Camillo çavuşa en doğrusunu yaptı-ğını söyledi.

-Ama sizi korumak için iki jandarma ve-remiyorum Don Camillo...-dedi çavuş.

-Göze görünmeden, alçakça saldıracak-lar bana!

-Biliyorum. Gene de, elimde olsaydı bir taburla çevirirdim etrafınızı...-diye mırıl-dandı çavuş.

-Gereği yok, çavuş. Yüce Tanrı koruyup, gözetir beni.

-İnşallah, Pizzi'yi koruduğundan daha dik-katli korur...-diye karşılık verdi çavuş.

Ertesi gün soruşturma başladı. Birçok toprak sahibi, çiftlik kirası sorguya çekil-di. Sorguya çekilenlerden Verola öfkeyle kar-şı çıkınca, çavuş soğukkanlılığını yitirmeyen,

-Sevgili dostum...-dedi-. Pizzi'nin poli-tik görüşleri yoktu. Hiç bir şey de çalınma-mış. Elde ettiğimiz yeni bazı ipuçları, intihar

değil cinayet karşısında bulunduğunuzu gös-teriyor. Bütün bu gerçekleri göz önünde tut-a-cak olursak, bu cinayet, politika ya da hirsiz-lık yüzünden işlenmemiş. Bu nedenle soruş-turmamızı Pizzi'yle iş ya da arkadaşlıkları-kişi olanlara yöneltebiliriz. Kimbilir, belki bunların arasında ona kin besleyen birisi var-dır.

Durum günlerce böyle sürdü, sorguya çekilenler kızıp körüyorlardı.

Brusco da öfkelenmişti, ama dilini tutu-yordu.

-Peppone-dedi sonunda, -O şeytan herif çocukla oynar gibi oynuyor bizimle. Görecek-sin, köy ebesi dahil herkesi sorgudan geçir-dikten sonra, en geç birkaç hafta içinde, gü-lümseyerek sana gelip bizimkilerden bazı-la-rını sorguya çekmesine bir itirazın olup ol-madığını soracaktır. Sen de "Hayır" diyeme-yeceğin için, soruşturmaya başlayacak, her şey ortaya çıkacak.

-Güllünç olma! - diye bağırdı Peppone. -Tırnaklarını bile sökseler ağzımdan laf ala-mazlar!

-Seni, beni, ya da aklımıza gelen öbür ki-şileri sorguya çekmeyecekler mi? Doğruca i-tiraz ettirecekleri kişiyi gideceklerdir. Ateş eden adamı yakalayacaklar yani.

Peppone sırtıttı.

-Saçmalamasana! Bu işi kimin yaptığını biz bile bilmiyoruz!

Gerçekten öyleydi. Birliğin yirmi beş a-damı da görmemişlerdi ateş eden. Pizzi ye-re yığılır yığılmaz kamyonu dolmuşlar, sonra da tek laf etmeden dağılmışlardı. O za-mandan beri, olaydan kimse söz açmamıştı.

Peppone bakışlarını Brusco'nun gözleri-ne dikip sordu:

-Kim yaptı bu işi?

-Kim bilir? Sen kendin yapmış olabilir-sin.

-Ben mi? diye bağırdı Peppone.-Üstün-de silah yokken, nasıl öldürebilirim adamı?

-Pizzi'nin evine yalnız başına girdin, o-rada ne yaptığını hiç kimse görmedi ki.

-Dışarıdan ateş edildi ama, pencereden a-teş edildi. O pencerenin önünde kimin bulun-duğunu bir bilen olmalı.

-Karanlıkta bütün kediler karadır! Bizim-kilerden bir gören olmuştusa bile, şimdiki de-ğildir. Ne var ki, ateş eden adamın yü-zünü başka biri gördü: Pizzi'nin oğlu. Yoksa, anası çocuğun yatağında yattığını söylemez-di. Çocuk katili olduğuna göre, Don Camillo da biliyor demektir. Bilmeseydi ne bu yaptıkla-rını yapardı, ne de söylediklerini söylerdi.

-Onu buraya getirenler, cehennemde kav-rulsun! -diye kükkredi Peppone.

Bu arada çember daraldıkça daralıyordu. Çavuş, görevi gereği, her akşam belediye başkanına soruşturmanın gidişi hakkında bil-gi veriyordu.

-Şu anda size fazla bir şey söyleyemem, bay başkan-dedi bir akşam çavuş-, ama so-nunda çözüme yaklaştık. Bu işte bir kadın par-mağı var gibi görünüyor.

-Öyle mi? diye karşılık verdi Peppone yalnız; oysa seve seve girtlaklamaya hazır, herifi.

Akşamın geç saatlarıydı. Bomboş kilisede kendine işler yaratıyordu Don Camillo. Çar-mıha gerili İsa'nın bir kolunda tahtanın çat-ladığını keşfettiğinden, mihrabın son basama-ğına bir merdiven koymuş, çatlağı alçıyla dol-durmuştu. Çatlakta beliren alçının beyazlığını bir parça kahverengi boyayla kapatıyordu şimdiki.

Bir ara içini çektiğini duyan Hazreti İsa alçak sesle sordu:

-Hayrola Don Camillo? Son günlerde pek kendinde değilsin. Kendini iyi hissetmiyor mu-sun? Grip mi oldun yoksa?

Don Camillo başı önünde itiraf etti:

-Hayır, efendim. Korkuyorum.

-Korkuyor musun? Neden korkuyorsun Al-lah aşkına?

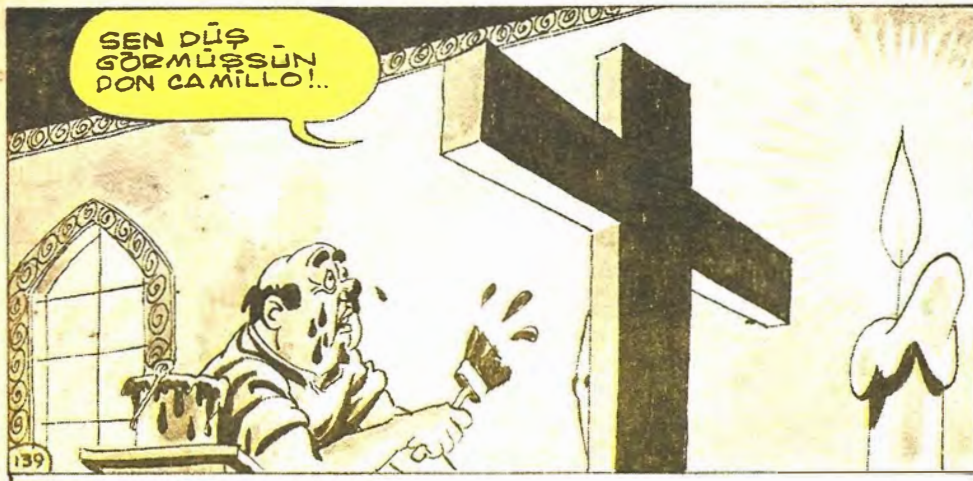
-Bilmiyorum. Neden korktuğumu bilsey-

dim, korkuya kapılmazdım...-diye karşı-lık verdi Don Camillo. Bir şeyler yolunda git-miyor, kötü bir şeyler var havada. Buna kar-şı kendimi koruyamam. Silahlı yirmi adam üs-tüme saldırsa, korkmazdım gene. Onlar yir-mi kişi, bense yalnız başıma ve silahsız ol-duğum için öfkelenirdim yalnız. Kendisi de-nizde bulsaydım, üstelik yüzmeye de bilme-seydim, "Buyur bakalım! Birkaç dakika içinde bir kedi yavrusu gibi boğulacaksın!" diye düşü-nürdüm, çok canım sıkılırdı, ama gene de korkmazdım. İnsan tehlikenin ne olduğunu an-larsa, korkmaz. Hissedilen, ama ne olduğu bilinmeyen tehlikedir insanı korkutan. Gözle-ri bağlı, bilinmeyen bir yolda yürümek gibi, korkunç bir duygudur.

-Tanrıya imanını mı yitirdin Don Camil-lo?

-Da mihl anılam, caetera tolle. Ruh Tan-rının ama beden toprağıdır. İman büyük bir şey, benim korkumsa maddi bir korku ya-l-nızca. Sonsuz bir imanım olsa bile, on gün bir şey içmeyeyim, susarım. İman, bu susuz-luğa "Tanrı beni sınıyor." diye düşünerek, so-ğukkanlılıkla katlanmama yardım eder ancak. Size olan sevgim uğruna, bunun gibi binlerce korku çekmeye hazırım efendim. Ama ney-leyeyim ki, korkuyorum işte.

DEVAMI KARŞIDA

Hazreti İsa gülümsedi.
-Gözünüzde küçüldüm mü efendimiz?
-Hayır, Don Camillo, korkmasaydın, cesaretinin ne değeri kalırdı ki?
Don Camillo özenerek çarşıya gerili İsa'yı boyamayı sürdürdü. Fırçası tahtanın üstünde gidip gelirken, gözlerini Hazreti İsa'nın çivilenmiş eline dikmişti. Bir an el canlanmış gibi geldi kendisine, aynı anda da patlayan bir silahın sesi yankılandı kilisenin içinde.
Yandaki küçük killiseğin penceresinden, ateş etmişti birisi.
Bir köpek havladı, onu bir başkası izledi. Uzaklardan bir makineli tüfeğin kısa süren, kükreyişi duyuldu. Yeniden bir sessizlik çöktü. Don Camillo korkulu gözlerini Hazreti İsa'nın yüzüne dikti.
-Efendimiz-dedi-, ellinizi alımda hissettim.
-Düş görmüşsün Don Camillo.
Don Camillo başını eğip, gözlerini Hazreti İsa'nın çivilenmiş eline çevirdi gene. Birden soluğu kesilip, fırçasıyla küçük boya kabını elinden düşürdü.
Hazreti İsa'nın bileğini sıyrıp geçmişti, kurşun.
-Efendimiz-dedi soluk soluğa-, başımı geriye ittiniz, bana atılan kurşun kolunuza değdi!
-Don Camillo!
-Kurşun haçın tahtasına saplanmamış! - diye bağırdı Don Camillo-. Nereye gittiği ne bakın!
Killiseğin karşısına gelen, sağ yukarıda bir yerde, içinde gümüş bir yürek bul-

nan bir çerçeve asılıydı. Camı delen kurşun yığının tam ortasına gömülmüştü.
Don Camillo kilise deposuna koşup, uzun bir merdiven getirdi. Kurşunun pencere camından açtığı delikle, yürekteki delik arasında bir ip gerdi. İp, Hazreti İsa'nın elindeki çivinin otuz santim kadar uzağından geçmişti.
-Başım tam oradaydı...-dedi Don Camillo-. Başımı geriye ittiğiniz için kurşun kolunuza çarptı. İşte ispatı!
-Bu kaçır heyecanlanma Don Camillo!
Gel gelelim bir türlü sakinleşemiyordu, Don Camillo. Ateşi korkunç bir şekilde yükselmese, Tanrı bilir neler yapardı. Tanrı çok iyi biliyordu ki neler yapacağını, kendisi göndermişti ateşi, yarı boğulmuş bir kedi yavrusu gibi bitkin, yatağına serilmişti Don Camillo.
Adamın tabancayla ateş ettiği pencere, kilisenin küçücük bir avlusuna bakıyordu. Jandarma çavuşuyla Don Camillo orada durmuş, kilisenin duvarını inceliyorlardı.
Çavuş pencere eşiğinin tam altında, soluk boya üzerinde apaçık görünen dört deliği göstererek:
-İşte ispatı...-dedi.
Cebinden bir çakı çıkarıp deliklerden birinin içini kurcaladı, bir nesne çıkardı oradan.
-Bence mesele çok basit...-dedi-. Uzak bir yerde duran adam, makineli tüfeğiyle ışıklı pencereye ateş etmiş. Dört kurşun duvara saplanmış, beşincisi camı delip içeriye girmiş.
Don Camillo başını salladı.

-Söylemiştim size: bir tabancayla, yakından ateş edildi. Tabancayla makineli tüfeği ayırtedemeyecek kadar bunamadım daha! İşte bu durduğumuz yerden, önce tabancayla ateş edildi. Sonra da uzaklardan makineli tüfeğin cayırtısı duyuldu.
-Öyleyse buralarda boş kovani bulmamız gerekir...-diye karşılık verdi çavuş-. Görünürlerde yok ama!
Don Camillo omuz silkti.
-Otomatik tabancayla mı, yoksa revolverle mi ateş edildiğini sırf sesinden anlayabilmek için, La Scala'dan bir müzik eleştirmecisi getirtmek gerekir! Herif revolverle ateş ettiyse, boş kovan tabancanın içinde kalmıştır.
Çavuş çevreyi araştırmaya koyuldu. Çok geçmeden de aradığını, kilisenin beş altı adımı yakınına dikilmiş bir sıra kiraz ağacından birinin gövdesinde buldu.
-Kurşunlardan biri ağacın kabuğunu sıyırmış...-dedi.
Besbelli doğruydı bu söylediği. Düşün -cefti düşünceli başını kaşıdı.
-Bar! bilimsel hafiyelik yapalım biraz! - dedi.
Bir sırik getirip, kilise duvarındaki kurşun deliklerinin hemen önüne, yere sapladı. Gözlerini kurşunun sıyırdığı kiraz ağacına dikip, sağa sola kayarak bir aşağı bir yukarı yürüdü. Sırıla ağaç gövdesi, kurşun delikle riyle düz bir çizgi üzerine gelince karşıya baktı. Orada bir çit, çitin arkasında da bir hendekle dar bir geçit vardı.
Don Camillo çavuşun yanına gitti, hendegin birer yakasını özenle araştırdılar. Araş-

tırmaya başladıktan beş dakika sonra Don Camillo.
-İşte burada...-dedi.
Bir makineli tüfek mermi kovani gösteriyordu. Aynı yerde üç kovan daha buldular.
-Benim haklı olduğumu doğrulamakta bu -dedi çavuş-. Herif buradan pencereye ateş etmiş.
Don Camillo başını salladı.
-Ben hiç makineli tüfek kullanmadım...-dedi-. Ne var ki, başka silahların mermilerinin havada bir eğri çizmediklerini biliyorum. Kendin de incele gör.
Tam o sırada bir jandarma gelip, çavuşa köyde herkesin sakın olduğunu bildirdi.
-Çok sağol! -dedi Don Camillo-. Hiç birine ateş eden olmamıştı! Bana ateş edilmişti zaten!
Çavuş jandarmanın tüfeğini aldı. Yere yatarak killiseğin penceresinin üst bölümünü deki camlara nişan aldı. Don Camillo'ya atılan kurşunun oradan içeriye girdiğini hatırlıyordu.
-Şimdi ateş edersen, kurşun nereye gider diye sordu papaz.
Bunu hesaplamak çocuk oyuncağıydı: bulundukları yerden atılıp killiseğin penceresinden killiseye giren bir kurşun, killise kapısının üç metre kadar yakınında, sağdan birinci günah çıkarma hüccesinin kapısına çarpardı hiç kuşkusuz.
-Bu eğitilmiş bir kurşun değilse, iki-ye bölünmedikçe mihrabın yakınından geçemez! -dedi çavuş-. Bu da gösteriyor ki sizin karınız her iş, saçını başını yoldurur insana! Bir saldırgan yetmiyor beyimize! Ney-

miş efendim, ille de iki kişi ateş etmeli! Biri pencerenin önünden, öbürü de yüzelli adım ötedeki bir çitin arkasından...
-Böyleyimdir ben...-diye karşılık verdi Don Camillo-. Ne de olsa hovardalık var serde!
O gece Peppone bütün adamlarıyla, mahallî parti teşkilatı yetkililerini merkeze çağırttı.
Suratı asıktı Peppone'nin.
-Yoldaşlar-dedi-, durumu karıştıracak, yeni bir olay var. Dün gece bilinmeyen birisi o sözüme köy papazına ateş etmiş. Gerici-ler bu olaydan yararlanarak seslerini yükseltiyor, partimize çamur atıyorlar. Her zaman ki ötekilikleri yüzünden açık açık konuşamayan gericiler, köşebaşlarında fısıldaşarak, bu saldırının sorumluluğunu bizim sırtımıza yüklemeye çalışıyorlar.
Lungo elini kaldırdı. Peppone konuşmasını işaret etti.
-Her şeyden önce-dedi Lungo-, gericilerin delil göstermelerini isteyelim. Acaba, gerçekten birisi papazı öldürmeye kalkıştı mı? Ortada bir şahit yok! Ya o pek sayın papaz efendi, o pis dergisinde bize çatma fır-satı yaratmak için, kendisi revolverle ateş etmişse? Delil gerek her şeyden önce!
-Doğrudur-diye bağırdı dinleyenler-Lungo sözlerinde haklı!
Peppone araya girdi.
-Bir dakika! Lungo haklı olmasına haklı ama duyduklarımızın gerçek olması ihtimal-ni de bir yana atmayalım. Hepimiz Don Camillo'nun karakterini biliyoruz. Onun böyle kallesçe yollara sapacağını söylemek kolay

değil...
Bu kez de, Milanetto'daki hüccenin başkanı Spocchia, Peppone'nin sözünü kesti.
-Peppone yoldaşunutma ki papaz her zaman papazdır! Duygularına kapılıyorsun. Beni dinlemiş olsaydın, o pis dergi yayınlanamazdı bile. Partimiz Plazzi'nin intiharıyla ilgili o iğrenç dedikodulara katlanmak zorunda kalmazdı bugün! Halkın düşmanlarına acı-mak olmaz! Halkın düşmanlarına acıyan, halka ihanet etmiş demektir!
Peppone yumruğunu masaya indirerek, kükkredi:
-Senden vaz isteyen olmadı şimdi!
Spocchia etkilenmiş görünüyordu.
-Dahası da var! -diye bağırdı-. Zamanında bize karşı koyacağına, eyleme geçmemize izin vermiş olsaydın, bu lanet gericiler sürüsü bizi engelleyemezdi! Ben...
Spocchia yirmi beş yaşında, zayıf bir delikanlıydı. Güç saçları vardı. Bunları geriye doğru fırçalayarak, yanlarını simsıkı basına yapıştırmış, üstteki saçlara bir ibik gibi dikilmişti. Tıpkı kuzeyli kabadayılar, ya da Trastevereli yol yordamı bilmez köylülerin havasına bürünmüştü böylece. Küçük gözleri, incecek dudakları vardı.
Peppone saldıracakmış gibi yürüdü adamın üstüne, yiycekmiş gibi bakarak konuş-tu:
-Yarım akıllının birisin sen!
Spocchia'nın rengi attı, ama karşılık vermedi.
Peppone masaya dönüp konuşmasını sürdürdü:
-Gericiler, bir papazın sözlerinden baş-

ka dayanağı olmayan bir olaydan yararlanarak, halkın itibarıyla küstahça oynuyorlar. Yoldaşların her zamankinden daha kararlı olmaları gerekiyor. Soysuzca laf...
Ansızın bir şeyler oldu Peppone'ye. Böylesi bir başına gelmemişti. Kendi sözlerini dinlemeye başladı Peppone. Sanki dinleyicilerin arasına karışmış da, Peppone'yi dinli-yormuş gibi geldi Peppone'ye:
-Ve o satılmış oğlu satılmışlar, proleteryanın düşmanlarının beslemesi kilise, açlık-tan kırılan işçiler.
Peppone dinledi, dinledi, Sanki başka bir adam konuşuyordu karşısında.
-... Savoy çetesi... yalancı kilese... gerici hükümet... Amerika... plutokrasi...
Peppone düşünüyordu. "Şu plutokrasi ne demek oluyor acaba? Şu herif, anlamını bile bilmediği lafları ne diye haykırıp duruyor?" Çevresine bakındı güçlükle tanıyabildi gördüğü yüzleri. Kötu kötu bakıyorlardı hepsi, en kötüler de o genç Spocchi'ydı. Aklına sadıkadamı Brusco geldi, onu araştırdı. Odanın ta öbür ucunda, kollarını kavuşmuş, başını önüne eğmiş duruyordu Brusco.
-Düşmanlarınız iyi bilsinler ki, "Mukave-met" hareketi zayıf düşmemiştir. Özgürlüğü-müzü savunmak için elimize aldığımız bu silahlar.
Kendisinin çılgın gibi bağırdığını duyuyordu Peppone. Sonunda alkış sesleriyle uyandı. Merdivenlerden inip giderken, Spocchia,

-Korkunç güzel...-Diye fısıldadı kulağına-. Biliyor musun Peppone, eyleme geçmemiz bir tek işliğa bakar. Benim oğlanlar bir saat içinde hazır olurlar.
-Çok iyi. Çok güzel. -diye karşılık verdi Peppone, adamın omuzunu okşayarak.
Oysa, kendisinin de bilemediği bir duyguya herifi yere devirmek istiyordu.
Brusco'yla yalnız kaldığında karşılıklı bir süre sustular.
-Eee?-dedi Peppone sonunda-. Dilini mi yuttun? Daha iyi konuşup konuşmadığımı bile söylemedin.
-Çok güzeldi, olağanüstüydü konuşman... Bence en güzel konuşmanı yaptın.
Sessizlik yeniden kapladı ikisini de.
Dışarıya çıkınca karanlığın içinde yol ayırma deki yürüdüler. Orada, Peppone sanki Brusco'ya bir şey söyleyecekmiş gibi dur-ladı. Ancak kısacık bir cümle döküldü ağzından:
-Eh, yarın görüşürüz.
-Görüşürüz şef. İyi geceler.
-İyi geceler Brusco.

YASARSIN Memleket! AZİZ NESİN

-Sen ona bakarsan, ben yaşamıyorum, dedi Sırtımızı, İş Yurdu'nun duvarına dayamış, avluda güneşliyorduk. Gardiyan Yarımportsiyon, elleri arkasında, küçük dağları ben yaratmış, der gibi önümüzden geçti.

-Kim yaşıyor ki, dedim, herkes öyle.. Bu na da şükretmeli, bizden beterleri var. Vücutun sağ ya, sen ona bak..

-Yok ağabey, dedi, öyle değil. Ben hiç yaşamıyorum. Sana nasıl anlatayım bilmem ki.. Sen şimdi beni burada görüyorsun ya, gördüğüne bakma, ben yokum. Yaşamıyorum. Yaşama -dığımı ilk önce on iki yaşındayken anladık. Bizim kasabada o zamana kadar hükümet okulu yoktu. Yeni yazının çıktığının devrısı yıl, bizim orda da hükümetin iptidaiye mektebi açıldı. Kasabanın ileri gelenlerin çocuklarını bu mektebe verdiler. Babam da kasabanın önde gelenlerinden olduğundan, beni hükümet okulu na yazdırmak istedi. Babam elimden tutup beni okula götürdü. Okulun müdürü, benim nüfus kağıdımı istedi. Babam,

-Çıkartmadık. Benim nüfus kağıdımı versem olmaz mı? dedi.

Müdür,

-Olmaz.. deyince babam,

-Canım Müdür Bey, dedi olmazı var mı bunun? Benim her bi şeyim oğlumun sayılır. Ha benim, ha oğlumun..

Olmazmış. Bizim orda, Davut Hoca'nın eski yazı öğretene okulu var, orda nüfus kağıdı istemezler..

Babam, hükümet önündeki dilekçeciyle bir dilekçe yazdırttı. Gittik Nüfus Dairesine. Memur dilekçeyi aldı. Bir defterler çıkardı. Aradı babamın kaydını buldu.

-Senin adın Reşit mi?

Babam,

-Evet, dedi.

Memur, önündeki defterden babamın künyesini okumaya başladı.

-Doğum tarihi 1897.. Değirmektepe mahallesi, Tavusbağı Sokak, hane numarası atık 51, cedit 28.. 1911'de Hacer'le evlenmişsin. Bir oğlun olmuş, adı Emin.. Öyle mi?

Babam,

-Öyle, dedi.

Ben,

-Aman baba, bu adam her bir şeyi biliyor. Nasıl da biliyor! dedim.

Babam,

-Bilir, helbet, bilmez mi, devletin koca bir memuru.. dedi. Sonra memura döndü:

-Oğlum Emin'e nüfus kağıdı çıkartmak istiyorum. Hükümet mektebine yazdıracağım da. Şimdiye dek ihmal ettik işte..

Memur, babama kuşku kuşku baktı.

-Ağa, sen ne nüfusu istiyorsun yahu, dedi, senin oğlan ölmüş..

Babam şaşırıldı:

-Aman o nasıl söz, benim oğlan işte burada, yanımda..

Memur, defterdeki kayıttan babamın künyesini bir daha okumaya başladı.

-Senin adın Reşit mi?

-Reşit..

-Babanın de Mehmet mi?

-Evet, o da doğru.

-Hacer'le evlenmişsin, Emin adında bir de oğlun olmuş.

-Kayıta hepsi doğru da, bir tek Emin' in öldüğü mü yanlış? Kayıta ölü, biz ölüye nüfus vermeyiz.

Ben ağlamaya başladım. Babam kızdı.

-Sus ulan, dedi. defterin ölü demesiyle adam ölür mü?

-Memur, ölmüşüm diyor ya..

-Varsın desin. Sen benim dediğime bak..

-Sen, O her şeyi bilir, devletin koca bir memuru" dedin ya baba..

Ben daha çok ağlamaya başladım..

Memur,

-Defter yalan söylemez, dedi, burada ne yaşıyorsa odur. Sizin başka bir hesabınız varsa ben onu bilmem. Burada ölmüş adama nüfus verilmez.

Babam,

-Bizim ne hesabımız olacak? dedi.

Memur,

-Sizde dalavere çoktur, dedi muhtarla birlik olur, ölüyü diri, diriye ölü gösterir, türlü dolap çevirirsiniz.

Babam,

-Bizim oğlan ne zaman ölmüş, bir de onu anlasak.. dedi.

-Memur defterden okuyup söyledi:

-Birinci Dünya Harb'i'nde askere alınmış. Çanakkale'de 1915'te şehit düşmüş. Askerlik Şubesi'nin üç yüz otuz bire seksen beş sa-

-Emin oğlun, dedi, ben 1911'de evlenmişim miyim?

Memur,

-Evet, dedi, burada öyle yazıyor, 1911'de evlenmişsin.

-Yahu, evlendiğim gün çocuğum doğsa, 1915'te dört yaşında olur. Dört yaşında çocuk ne zaman bilyüldü, ne zaman askere gitti de, ne zaman şehit düştü?

Memur da şaşırıldı. Bir bana baktı, bir deftere baktı, bir babama baktı, bir daha deftere baktı..

-Senin oğlun emin 1896'da doğmuş, dedi. Demek 1915'te şehit düştüğüne göre on dokuz yaşındaymış?

-Babam,

-Oğlan 1896'da mı doğmuş? Aman efendi, ben kaçta doğmuşum, bir de ona bak, dedi.

Memur deftere baktı.

-Sen dedi, sen 1897'de doğmuşsun.

Babam,

-Aman efendi etme, dedi, ben bizimoğlandan bir sene sonra mı doğmuşum?

Odadaki öteki memurlar da toplandılar. Babam, odadaki memurlara,

-Efendiler, dedi, içinizde babasından önce doğan var mı,

Memur kızdı,

-Sen, dedi herkesin babasını karıştırmayın. Biz ölüye nüfus veremeyiz, işte o kadar..

Babamla Nüfus Müdürlüğü'ne odasına gittik. Babam, başımıza gelenleri anlattı. Müdür bizimle aşağı, defterlerin olduğu odaya geldi. İki memurla müdür defterlere bir daha baktılar. Müdür de,

-Öyle, dedi, kayıtlar öyle. Senin oğlun şehit düşmüş 1915'te..

Dedi ama bir derin düşünceye de daldı..

Sonra,

-Bu, dedi, olsa olsa ancak şöyle olur. Sen evlendiğin zaman aldığın kadın senden yaşlı olur. Dul kadın almışsındır. Kadının senden önceki kocasından Emin adında bir oğlu vardır. Senin üveyi oğlun Emin, senden bir yaş büyüktür. Sen de kayıta onun babası gözükürsün.

Ben bütünü ağlamaya, bağırmağa başladım. Babam,

-Sus ulan, dedi, sen kimin oğlusun, defter mi bilir, ben mi bilirim?

Memur da müdüre,

-İyi buldunuz beyim, öyle olacak.. dedi. Babamın okuması yazması yok ama, memurlara alt olacaktılardan değil.

Memur defterden okudu:

-Bekir kızı Hacer.. Doğumu 1904...

Babam,

-Demek bu sizin defterin hesabına göre, dedi, 1904'de karım doğmuş, oğlu Emin de 1896'da doğmuş, öyle mi? Yahu anasından sekiz yıl önce doğmuş çocuk görülmüş mü?

Defterin hesabına göre ben, babamdan bir anamdan sekiz yıl önce doğmuş oluyordum. Anamda yedi yaşında babamla evlenmiş, evlenmeden on beş yıl önce de beni dünyaya getirmiş..

Memurlar, müdür, hep defterlerin başına toplandılar. Kafa kafaya verip düşündüler. Müdür işin içinden çıktı..

-Bu olsa olsa şöyle olur, dedi. Hacer da ha önce birisiyle evlenmiştir. Evlendiği adamın, başka kadından Emin adında bir oğlu vardır. Hacer'in üveyi oğlu, kendinden sekiz yaş büyüktür. Sonra kocası ölünce, Hacer üveyi oğlunu sokağa atacak değil ya, alır oğlunu yanına, bu Reşit'le evlenir. O zaman Emin, üvey anasından sekiz üveyi babasından bir yaş büyük olur.

Memur,

-Öyle, dedi olsa olsa öyle olur.

Babam,

-Tövbeee, dedi, yahu bu nasıl hesap? Karım yedi yaş nda benimle evlenmiş, benden önce de başka kocaya varmış.

Müdür,

-Peki başka nasıl olur, dedi daha iyisini, sen biliyorsan söyle..

Ben iki gözü iki çeşme ağlar dururum. Babam,

-Ağlama ulan, Davut Hoca'nın mektebi ne gidersin, dedi.

Aradan epey zaman geçti, büyüdüm. Beni askere çağırmadılar mı? Yahu biz ölüyüz, askerliğimizi de yaptık. Çanakkale'de şehit düştük. Bu nasıl iş? Ölü adam askere gider mi? Dinletemedik. Candarmalar beni tutup Askerlik Şubesi'ne götürdüler. Babam da ardımdan geldi..

-Bey, bu çocuğun şehitliğine dair nüfus ta kayıt var, yaşamıyor. Yaşasa nüfus veriler, dediyse de, Şube reisi,

-Karşımda dımdık duran kazık gibi adamı askerden mi kaçıracaksınız? diye beni kıtaya sevk ettirdi..

Askere gidince sevindim. Demek yaşıyorum iyi. Askerliğimizi bitirdik. Arkadaşlar terhis oluyor, bana tezkere vermezler. Nasıl terhis edersin? Terhis etmek için, nüfus kağıdı olacak ki, oraya askerliğini yapmış diye yazsınlar.. Benim nüfus kağıdım yok, bir türlü terhis olamıyorum. Benim birliğim, "Kaydının gönderilmesi" diye, askerlik şubesine yazdı. Bir ay diyen de askerlik şubesinden cevap geldi! Künyesini sorduğunuz şahıs, askerliğini yaparken, 1938 Dersim hareketinde ölmüştür."

Bölük komutanına,

-Bunda bir yanlışlık var, dedim, ben Dersim'de ölmedim. Çanakkale'de şehit oldum. Siz bunu en iyisi bizim Müdürülüğünden sorup doğrusunu öğrenin.

Her ne yaptıkça, bir türlü yaşadığımı ispat edemedim ki, terhis edileyim. Sonunda, askerliğimi yaptığımı dair, elime bir mühürlü kağıt, verip beni saldılar.

Memlekete geldim ki, babam ölmüş. Babamın bankaya beş bin, hükümete de iki bin lira vergi borcu varmış. Tek mirasçısı ben olduğumdan babamın borçlarını ben ödeyecektim. Ma liye yakama yapıştı. Yahu, ben yaşamıyorum.. İnanmayan askerlik şubesine sorsun. Ona da inanan nüfus müdürlüğüne sorsun. Yaşayan adam, babasının vergisini verir mi?

-Sen Reşit Ağa'nın oğlu değil misin, babanı inkar mı ediyorsun?

Yok, inkar ettiğim yok. Gelgelelim yaşamıyoruz. Anlatmadık. İlle babanın borcunu vereceksin. Ben yine de vermeyecektim ya, vermezsem, babamdan miras kalan malları da alamazmışım. Dünya kadar tarla, toprak ev dükkan kalmış. Bir yerden borç para bulup, babamın borçlarını ödedim. Babamdan kalan mirası alıp, borçlarını vereceğim. Ben vergi vermeye razıyım. Hiç olmazsa insan yaşadığını anlıyor. Gelgelelim, babamın mirasını bana vermezler. Babamın oğlu olduğumu nasıl ispat edeceğim? Nüfus kağıdı ister. "Sen yaşamıyorsun ki babandan miras kalsın. Babandan önce

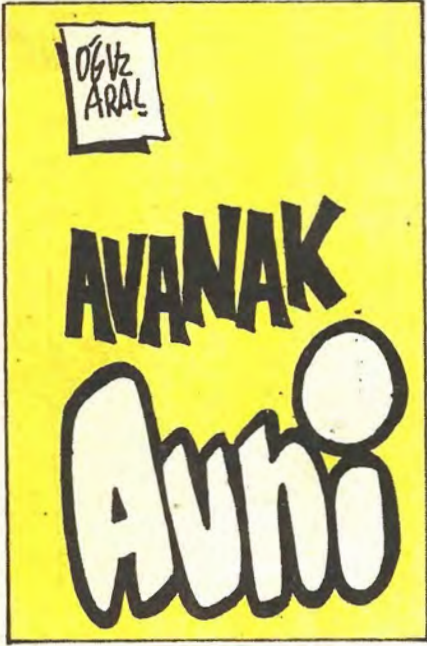
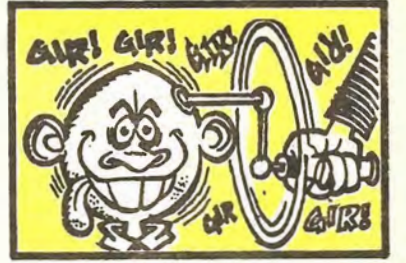
DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Kan-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

YAŞASIN MEMLEKET

Ölmüşsün" diyorlar. Bir türlü yaşadığımı ispat edemiyorum. Yahu ben burada mıyım? Beni görüyor musunuz? Ben dibek tokmağı gibi ayakta mıyım? Ben askere gittim mi? Vergiyi verdim mi?

Onlar para etmez diyorlar. Yaşamaya yaşıyor muşum ama resmen yaşamıyormuşum.

-Ölmedim diyor,
-Ölü biliniyorsun... diyorlar.

Yaşadığımı ispat için Asliye Hukuk Mahkemesine başvurdum. Bir de avukat tuttum. Karşıma bir de hazine avukatı çıkmadı mı, Bu hazine avukatı, babamdan kalan mallar, mirasçı olmadığımı, hazineye kalacak, diyor. Bir tutturmuş ille de ben ölmüşüm. Benim avukat, yaşadığımı söylüyor, öbürü öldüğümü. Çekişip duruyorlar. Hazinesinin avukatı, öldüğüme dair öyle çok belge toplamış ki, artık ben de ölü olduğuma inanacağımı neredeyse. Demek resmen ölmüşüm..

Mahkeme iki yıl sürdü. Nüfus kâğıdı olmadığımı bir yere girip çalışmıyorum da. Borç gırtlığa geldi. Bir gün her nasıl olmuşsa, ben kendimi kaybetmişim, ileri geri söylemişim. Ne dediğimi hiç bilmiyorum. Beni yakalayınca zaevine tıktılar. Yahu, siz beni nasıl hapsedersiniz? Ben yaşıyor muyum? Ölmüş adam hapsedilir mi?

-Ulan, ölü olan konuşur mu? Koca herif karşımda, ölüyüm, diyor.

Hapse girdiğime sevindim, biliyor musunuz Hiç olmazsa, insanın yaşadığını inanacağı geliyor. Hapisten çıkınca, kahrettim. Baktım, mirası alacağım yok. Alacaklılar dasıkıştırıyorlar Aldım başımı, İstanbul'a geldim. Bir işe giremiyorum. Bir kızla sevişmeye başladık. Evlenelim dedik. Evlenemem. Yaşamıyorum ki evleneyim. Nüfus Müdürlüğünden ölü diye kaydım gelir. Biz nikahsız yaşamaya başladık. Neyle geçineceğiz? Fabrikalara giremiyorum, bir iş tutamıyorum. Yerime bir adam buldum, onun adına bir dükkân açtım. Ben resmen ölü olduğumdan, kendi dükkânıma sahip olamıyorum. Bir yıl böyle geçti. Dükkânı üzerine yaptığım, adam, bütün paraları alıp kaçtı. Kaçsın bir de

vergi geldi mi? Ben o adamla bir sözleşme yaptığımdan, vergiler bana geldi. Yaşamıyorum diyorum, dinleyen yok..

Ne yapacaktım başka.. Hırsızlığa başladık Yakalandık.. Resmen ölüyüm derim, dinlemezler, "Ölü çalar mı? Hırsızlık ederken yaşıyor - sun.." diyorlar..

Cezaevine girdiğime sevindim. Hiç değilse İnsan neredeyse yaşadığını inanacak. İşte böyle.. Okula gireceğim, ölüsün diyorlar. Askere alırken, yaşıyorsun, diyorlar. Miras isteyince, ölüsün, diyorlar. Hapse atacaklarsa yaşıyorum. Evlenirken ölüyüm..

Benimki yine bir şey değil. Ben zamanla yaşamışım da sonra ölmüş görünüyorum. Yani

resmen yaşamıyorum. Benim dört çocuğum var onlar ne yaşıyor, ne de ölü, dördü de resmen doğmamış. Babaları resmen yaşamayınca, çocuklar doğar mı?

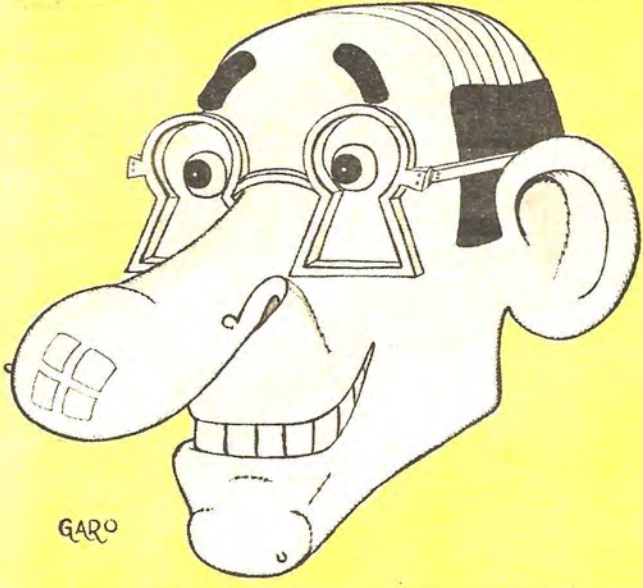
Üç gün sonra yine hapisten çıkınca resmen yaşamayacağım..

Gardiyan Yarımportiyon, duduğunu öttürdü Avluda gezinenler koğuşlarına doğru yollandılar. Biz de kalktık.

-Ağabey, dedi yaşasak ne olacak.. İş memleket yaşasın.. Öyle değil mi? Biz yaşasak da olur, yaşamazsak da.. Tek memleket sağolsun. memleket yaşasın da...

SON

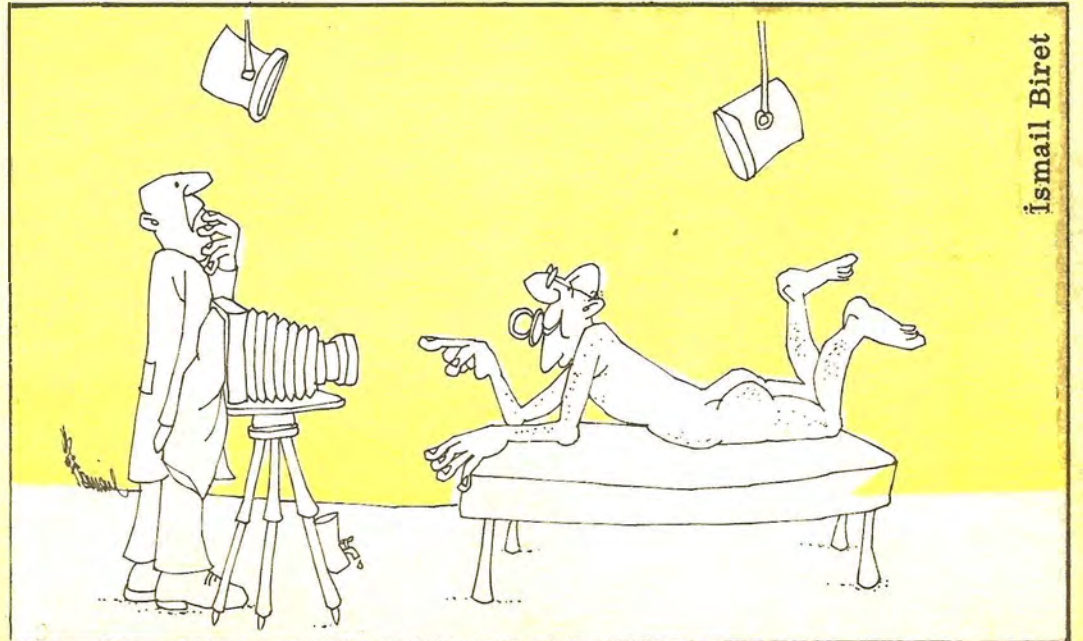
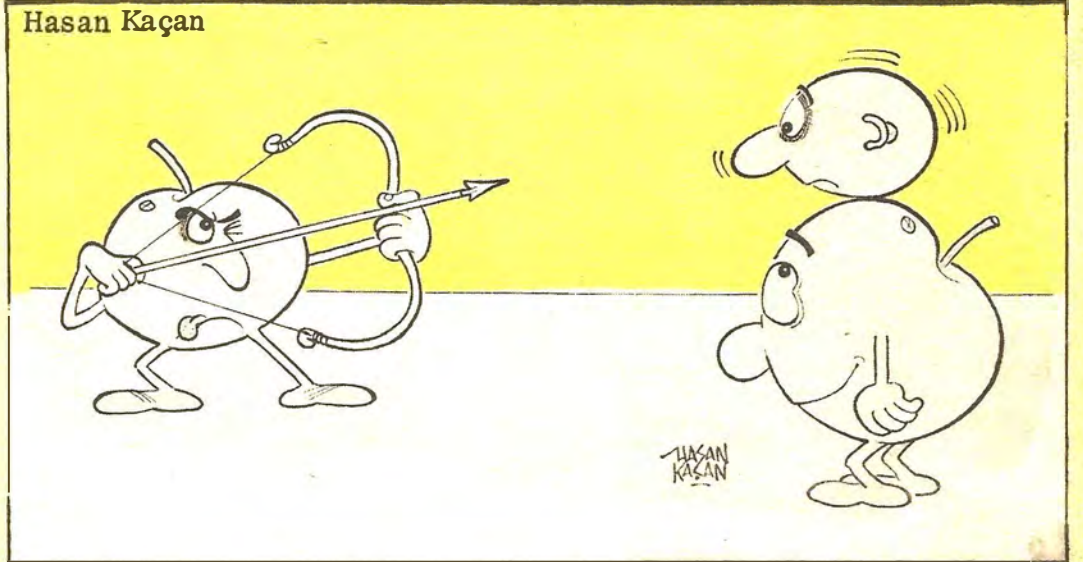
Röntgencinin gözlüğü.

YERLİ GİRGİRLAR

-Prensip sahibi bir kimsenin aşkına inanın güzelim.Sağcılığım hoşunuza gitmiyorsa Ecevit'ci de olurum..

-Çocukluk resimleri mi kaybettim de.

